

Nota van zienswijzen bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012, 16^e herziening (Recreatiepark Duinhoeve)

Het ontwerpbestemmingsplan 'Buitengebied De Zandleij 2012, 16e herziening (Recreatiepark Duinhoeve)', heeft van maandag 1 augustus tot en met maandag 12 september 2022 ter inzage gelegen voor zienswijzen. Zienswijzen konden worden ingediend door een ieder. Bij de gemeente zijn gedurende de periode van tervisielegging 6 zienswijzen ingekomen. De indiener van zienswijze 1 (Oude Bosschebaan 2) heeft gedurende de termijn nog een aanvulling op de zienswijze ingediend. De zienswijzen zijn tijdig ingekomen en zodoende ontvankelijk.

Recreatiepark Duinhoeve heeft op 14 november 2022 nog een aanvulling op de zienswijze ingediend. Formeel is deze aanvulling niet ontvankelijk. Toch is hier in zienswijze 3.4 een standpunt over ingenomen.

Hierna volgt een zakelijke, puntsgewijze samenvatting van de ingekomen zienswijzen en het standpunt van de gemeente hierover. Het standpunt is gebaseerd op de volledige tekst van de zienswijze; er heeft een integrale beoordeling plaatsgevonden.

N.B.: in verband met de toepassing van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) zijn de zienswijzen van natuurlijke personen geanonimiseerd weergegeven.

Zienswijze 1 – Oude Bosschebaan 2 te Udenhout

1.1	<i>Zienswijze – aantal standplaatsen</i>	Reclamant bestrijdt de stelling dat reeds binnen het geldende bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012 350 standplaatsen inpasbaar zijn. Reclamant verwijst daarbij naar een inrichtingstekening uit 2004, inrichtingstekeningen van Recreatiepark Duinhoeve zelf en luchtfoto's.
	<i>Reactie gemeente</i>	Met het bestemmingsplan dat voorligt is van belang hoe dit vergeleken kan worden met het op dit moment geldende bestemmingsplan. Dit noemen we de planologische vergelijking. Hoe het recreatieterrein <i>feitelijk</i> is ingericht is voor die planologische vergelijking niet van belang. Figuur 10 van de toelichting op het bestemmingsplan laat een reële inrichting zien, passend binnen de maximale planologische mogelijkheden van het huidige bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012. Het maximum aantal van 80 staanplaatsen voor kampeermiddelen en de minimale omvang van 150 m² van een standplaats voor een stacaravan, zoals bepaald in de regels van bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012, zijn uiteraard uitgangspunt voor de inrichtingstekening. Daarnaast is rekening gehouden met de ligging en omvang van bestaande centrale voorzieningen en een minimale omvang een standplaats voor een kampeermiddel van 100 m². Er blijft ook voldoende ruimte over voor groen, paden en wegen e.d. Aangezien reclamant de inpasbaarheid in twijfel trekt en opmerkt dat de tekening niet op schaal is, is in bijlage 1 bij deze nota van zienswijzen een grotere tekening opgenomen waarop de schaal zichtbaar is aangeduid. Van belang is te benadrukken dat voor de ruimtelijke beoordeling van het plan niet alleen is gekeken naar de uitbreiding van het terreinoppervlak, maar de totale planologische mogelijkheden zijn beschouwd en ruimtelijk aanvaardbaar zijn bevonden. De plantoelichting, en de onderbouwingen en onderzoeken gaan dus uit van het totale plan voor maximaal 350 standplaatsen, centrale en gemeenschappelijke voorzieningen. Het plan is gemaakt omdat met een ruimere opzet van het recreatiepark (bij gelijkblijvend aantal inpasbare/toegestane plaatsen) de kwaliteit van het park wordt verhoogd. Het is een regionale ambitie om de verblijfsrecreatieve sector te versterken en de kwaliteit van o.a. recreatieparken te verhogen.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Aangezien de totale planologische mogelijkheden van het nieuwe bestemmingsplan zijn beschouwd en ruimtelijk aanvaardbaar zijn

		bevonden, is het niet relevant of het vorige plan 350 standplaatsen toestond. Gelet op het voorgaande staat echter wel vast dat dit aantal plaatsen reeds inpasbaar was. De inrichtingstekening wordt toegevoegd aan de toelichting.
1.2	<i>Zienswijze – illegale uitbreiding op terreindelen met aanduiding ‘dagrecreatie’ en ‘parkeerterrein’</i>	Reclamant stelt dat het kampeerterrein de laatste jaren illegaal is uitgebreid op de terreinen met de functieaanduiding ‘dagrecreatie’ en ‘parkeerterrein’ als opgenomen in bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012.
	<i>Reactie gemeente</i>	Illegale uitbreidingen zijn nooit de bedoeling. Over de vraag of in dit geval sprake is (geweest) van illegale activiteiten zijn verschillende juridische procedures gevoerd. Daarbij ging het onder andere over overgangsrecht. Dit recht ontstaat op het moment dat een nieuw bestemmingsplan wordt vastgesteld dat <i>minder</i> mogelijkheden biedt dan het bestemmingsplan dat ervoor geldig was. Wat er verder ook zij van de gevoerde procedures en de feitelijke situatie op het recreatiepark; het antwoord op deze vraag is niet van belang voor de motivering van het voorliggende bestemmingsplan. Dit nieuwe bestemmingsplan gaat uit van een situatie die nu niet per sé al zo is, een toekomstige situatie dus. Wij moeten ons daarbij richten op de vraag of wij het gebruik van (o.a.) deze terreindelen ten behoeve van verblijfsrecreatie wenselijk en ruimtelijk aanvaardbaar vinden. En dat is inderdaad het geval. De uitbreiding van het recreatiepark op deze terreindelen is wenselijk omdat een ruimere opzet van het park, bij begrenzing van het aantal standplaatsen op 350, de kwaliteit verhoogt, wat aansluit bij de regionale ambitie. Recreanten hechten belang aan een hoogwaardig voorzieningenniveau een ruimtelijk en landschappelijk ingericht park. Daarvoor biedt het bestemmingsplan de ruimte. In de toelichting en de bijlagen is uitvoerig onderbouwd dat de planologische ruimte die geboden wordt ruimtelijk aanvaardbaar is. In dat licht bezien vinden wij het wenselijk en ruimtelijk aanvaardbaar om de terreindelen met de functieaanduiding ‘dagrecreatie’ en ‘parkeerterrein’ mede te bestemmen voor standplaatsen.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Over de vraag of sprake is (geweest) van illegale activiteiten zijn afzonderlijke procedures gevolgd. Dit bestemmingsplan staat daar los van.
1.3	<i>Zienswijze – type recreatieverblijven</i>	Reclamant is van mening dat de beoogde verandering van de typen recreatieverblijven leidt tot een intensivering van het recreatiepark. Reclamant stelt dat er op Recreatiepark Duinhoeve lange tijd voornamelijk vaste standplaatsen voor stacaravans zijn verhuurd en beperkt losse kampeerplaatsen. Volgens reclamant worden er in het nieuwe plan geen vaste stacaravans meer beoogd (in eigendom van de huurders), maar andere typen recreatieverblijven waardoor er een andere doelgroep wordt beoogd en de aard van het gebruik verandert. Reclamant stelt ook dat deze veronderstelde verandering niet is benoemd en verantwoord in het bestemmingsplan en de bijbehorende rapporten (verkeer, parkeren, natuur).
	<i>Reactie gemeente</i>	Het klopt dat er voorheen meer vaste standplaatsen voor stacaravans verhuurd werden op Recreatiepark Duinhoeve. Maar: de planologische mogelijkheden waren ruimer. Het bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012 staat o.a. standplaatsen voor stacaravans toe en die mogen bij wijze van voorbeeld tien jaar lang aan dezelfde recreant verhuurd worden of iedere dag aan iemand anders. Dat geldt ook voor de staanplaatsen voor kampeermiddelen. Het nieuwe bestemmingsplan stelt eveneens geen regels over de minimale of maximale duur van verhuur van een standplaats. Een bestemmingsplan geeft grenzen en maxima aan en daarin zijn verschillende invullingen mogelijk. Een feitelijke verandering, zoals een afname van vaste standplaatsen, hoeft dus niet te

		betekenen dat er in planologisch opzicht een verandering of intensivering plaatsvindt. Voor zover reclamant ook bedoeld had te stellen dat de verbreding van stacaravans naar semipermanente recreatieverblijven leidt tot een intensivering of een andere aard van het gebruik, zijn wij van mening dat dit niet zo is. Een stacaravan is een specifiek type semipermanent recreatieverblijf. De aard van het gebruik komt overeen met andere typen semipermanente recreatieverblijven.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is geen sprake van een planologische intensivering door een verandering van de typen recreatieverblijven op het park.
1.4	<i>Zienswijze – omvang recreatieverblijven</i>	Reclamant is van mening dat de vergroting van de recreatieverblijven leidt tot een intensivering van het gebruik en meent dat dit niet is verantwoord in het bestemmingsplan en de bijbehorende rapporten (verkeer, parkeren, natuur). Reclamant maakt eerst een vergelijking tussen de planologische mogelijkheden van het plan Buitengebied De Zandleij 2012 en het nieuwe plan. Reclamant stelt vervolgens dat een gemiddelde stacaravan – feitelijk – een oppervlakte heeft van 36 m² en maximaal van 44 m², en dat het in het nieuwe bestemmingsplan opgenomen maximum van 70 m² dus nagenoeg een verdubbeling inhoudt. Daarna borduurt reclamant hierop voort door te stellen dat er ook dubbel zoveel recreanten per recreatieverblijf kunnen worden ondergebracht, of zelfs meer, en mede als gevolg van de door reclamant veronderstelde toename van het toegestane aantal standplaatsen voor stacaravans zelfs een verdriedubbeling van het aantal recreanten mogelijk wordt gemaakt (4 personen in 190 stacaravans = 760 recreanten versus 8 personen in 270 stacaravans is 2.160 recreanten, aldus reclamant).
	<i>Reactie gemeente</i>	Wij onderschrijven de door reclamant gemaakte berekeningen en inschattingen op dit punt niet. De vergroting van de maximale omvang van recreatieverblijven van 60 m² naar 70 m² vinden wij ruimtelijk aanvaardbaar. Op een standplaats van tenminste 150 m² is een recreatieverblijf van 70 m² ruimschoots passend. Gelet op de verruiming van het totale terreinoppervlak bij het gelijkblijvend maximum aantal (inpasbare) standplaatsen, zal het park ruimer opgezet kunnen worden en ontstaat er meer ruimte voor een groene en parkachtige inrichting. Het betreft een verschil van slechts 10 m² waarmee een differentiatie in recreatieverblijven kan worden bewerkstelligd en het recreatiepark ruimte wordt geboden om in te spelen op de behoefte van recreanten, zodat er een mix van kleine en grotere semipermanente recreatieverblijven zal ontstaan. Daarbij zijn wij van mening dat de maximale omvang van 70 m² nog vrij beperkt is. Er wordt aangesloten bij de regels voor vergunningvrij bouwen van een recreatief nachtverblijf in het Besluit omgevingsrecht en dat houdt in dat 70 m² een algemeen aanvaardbare metrage is voor een recreatieverblijf. Voor het aantal recreanten per standplaats is in het bestemmingsplan een gemiddelde bezettingsgraad gehanteerd, gebaseerd op cijfers van het CBS. Voor het aantal verkeersbewegingen is gebruik gemaakt van de kencijfers van het CROW, dat uitgaat van gemiddelden. Deze cijfers zijn passend bij recreatieverblijven van 70 m². De ruimtelijke effecten ten aanzien van de door reclamant aangehaalde aspecten (verkeer, parkeren, natuur) zijn op basis van deze theoretische informatie in beeld gebracht.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Een verruiming van 60 m ² naar 70 m ² vinden wij ruimtelijk aanvaardbaar en om de ruimtelijke effecten hiervan in beeld te brengen is gebruik gemaakt van cijfers van het CBS en het CROW.
1.5	<i>Zienswijze – verruiming</i>	Reclamant stelt dat de beoogde verruiming van het terreinoppervlak niet bedoeld is om ruimere standplaatsen te realiseren, maar voortkomt uit de

	<i>(bebouwd) terreinoppervlak</i>	toename van het aantal standplaatsen, de vergroting van de recreatieverblijven en de toename van het aantal recreanten en verkeer. Daarnaast stelt reclamant dat er een toename van het te gebruiken terreinoppervlak ontstaat doordat recreatieverblijven niet meer op een eigen terrein komen te staan en van elkaar afgescheiden worden, maar op een open terrein worden geplaatst. Tot slot stelt reclamant dat de bebouwde terreinoppervlakte toeneemt en doelt daarmee op de gronden waar planologisch standplaatsen met recreatieverblijven worden toegelaten (uitbreiding aan westzijde, oostzijde, ter plaatse van de aanduiding 'dagrecreatie' en ter plaatse van de aanduiding 'parkeerterrein' als bedoeld in het bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012). Reclamant is van mening dat de hiervoor bedoelde uitbreiding van het (bebouwde) terreinoppervlak niet juist in de toelichting van het bestemmingsplan is verwoord en verbeeld.
	<i>Reactie gemeente</i>	Voor het eerste deel van deze zienswijze wordt verwezen naar de beantwoording van zienswijze 1.1 en 1.4. Een eventuele toename van het te gebruiken terreinoppervlak door recreatieverblijven niet meer van elkaar af te scheiden is geen gevolg van de planologische wijziging, maar van de feitelijke inrichting. Daarmee is dit niet relevant voor de onderbouwing van het bestemmingsplan. Het huidige noch het nieuwe bestemmingsplan bepaalt dat recreatieverblijven van elkaar moeten worden afgescheiden. Als er feitelijk minder afscheidingen gerealiseerd worden, leidt dat planologisch niet tot meer ruimte. Daarbij wordt opgemerkt dat er feitelijk juist meer robuust groen is voorzien op het recreatiepark, in plaats van traditionele haagjes ter afscheiding van de standplaatsen. Dit is van grotere waarde voor de natuur en het landschap. Het terreinoppervlak waar planologisch standplaatsen met recreatieverblijven worden toegelaten neemt inderdaad toe. Het klopt dat deze uitbreiding plaatsvindt op de terreindelen aan de westzijde, oostzijde, ter plaatse van de aanduiding 'dagrecreatie' ten noordwesten van de Oude Bosschebaan en ter plaatse van de aanduiding 'parkeerterrein' ten westen van de Oude Bosschebaan. Paragraaf 1.4 van de toelichting bevat een beschrijving van het planologisch regime van Buitengebied De Zandleij 2012 en hoofdstuk 6 bevat een beschrijving van het nieuwe planologische regime. Voor reclamant wordt er een afbeelding toegevoegd in paragraaf 1.3 waarop de uitbreiding van het terrein wordt weergegeven waarop standplaatsen worden toegelaten. Dit staat overigens los van het maximum bebouwd oppervlak. Dit bedraagt 4.000 m² waarbij de oppervlakte van de hierna genoemde gebouwen niet wordt meegerekend: - semipermanente recreatieverblijven inclusief eventuele bijbehorende veranda's, luifels en overkappingen e.d., en; - bedrijfswoningen inclusief eventuele bijgebouwen. Deze oppervlakte aan gebouwen kan dus op basis van het voorliggende bestemmingsplan worden verspreid over een groter terrein.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er staan geen onjuistheden in het bestemmingsplan ten aanzien van de met het plan beoogde verruiming van het terreinoppervlak waar standplaatsen worden toegelaten. Voor reclamant zal echter in paragraaf 1.3 van de toelichting een afbeelding worden toegevoegd.
1.6	<i>Zienswijze – strijd met provinciaal beleid</i>	Reclamant is van mening dat de ontwikkeling niet past binnen het provinciale beleid en daarmee in strijd is vanwege een gebrekkige invulling van de kwaliteitsverbetering van het landschap en de forse verruiming van het bebouwd

		oppervlak. Ook zou het plan niet voldoen aan de regels in artikel 3.71 van de provinciale verordening omdat in de toelichting niet wordt aangegeven met hoeveel hectare het plan wordt uitgebreid er omdat er geen positieve effecten zijn benoemd van de ontwikkeling.
	<i>Reactie gemeente</i>	De invulling van de kwaliteitsverbetering van het landschap voldoet aan de regionale werkafspraken met de provincie. Dit is reeds uitvoerig onderbouwd in de toelichting van het bestemmingsplan. Het plan voldoet wel aan artikel 3.71 van de IOV. Op grond van dit artikel kan medewerking worden verleend aan een 'redelijke uitbreiding' van een bestaande niet-agrarische functie in Landelijk gebied. In de toelichting is benoemd dat de uitbreiding van de bestemming Recreatie 24.783 m² bedraagt. Deze uitbreiding draagt bij aan het versterken van de omgevingskwaliteit o.a. doordat de landschappelijke inrichting van het recreatiepark juridisch wordt verankerd, wat een gunstig effect heeft op landschap en natuur, en doordat het recreatiepark de ruimte krijgt om een kwaliteitsslag te maken, om investeringen te doen en zodoende een vitaal recreatiepark te blijven.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Het plan voldoet aan het provinciale beleid.
1.7	<i>Zienswijze – extra verkeersoverlast door omschakeling jaarplaatsen naar toeristische plaatsen</i>	Reclamant ervaart parkeeroverlast en is van mening dat dit mede wordt veroorzaakt doordat de jaarplaatsen voor vaste stacaravans worden ingewisseld voor recreatieverblijven die aan steeds wisselende huurders worden verhuurd. De vaste recreanten konden zonder in- of uitchecken doorrijden naar hun recreatieverblijf en de wisselende huurders niet. Daardoor ontstaat er parkeeroverlast op de Oude Bosschebaan richting de ingang van het recreatiepark. Reclamant meent dat er onterecht geen onderzoek is verricht naar de effecten voor de veiligheid en bruikbaarheid van de Oude Bosschebaan als gevolg van deze wijziging.
	<i>Reactie gemeente</i>	Er is geen sprake van een planologische wijziging op dit punt. Het huidige noch het nieuwe bestemmingsplan bevat regels ten aanzien van (een minimum aandeel) jaarplaatsen. Verwezen wordt naar de beantwoording zienswijze 1.3. Er bestaat ook geen aanleiding om regels te stellen over de verhouding tussen jaarplaatsen en toeristische plaatsen. Voor de verkeersgeneratie is uitgegaan van kencijfers van het CROW. Deze kencijfers geven een representatief gemiddelde en maken geen onderscheid tussen jaarplaatsen en toeristische plaatsen. De verkeersgeneratie van het recreatiepark bij volledige bezetting bedraagt op een gemiddelde weekdag 782 verkeersbewegingen. Dit aantal kan zonder problemen worden afgewikkeld op de Oude Bosschebaan. Het betreft een erftoegangsweg van type II. De breedte van de weg is ca. 3,50 meter en de bermen zijn verstevigd met grasbetontegels en halfverharding. Op de Oude Bosschebaan rijdt voornamelijk bestemmingsverkeer door de gesloten verklaring na Recreatiepark Duinhoeve. Uit het verkeersonderzoek van Groenlicht Verkeersadviezen B.V. (bijlage bij de toelichting) bleek dat op dit deel van de Oude Bosschebaan slechts 1.149 motorvoertuigen per etmaal reden op het drukste moment (waarvan er 390 niet van of naar het recreatiepark reden). De veiligheid en bruikbaarheid van de Oude Bosschebaan is niet in het geding. Daarbij werkt Recreatiepark Duinhoeve met een aankomst- en vertrekprotocol om eventuele overlast nabij de entree tot een minimum te beperken. Dit is door Recreatiepark Duinhoeve toegelicht in bijlage 2 bij deze nota van zienswijzen. Gasten worden voorafgaand aan hun verblijf geïnformeerd over het inchecken en waar men de auto (eventueel met caravan) kan parkeren. De aankomst- en vertrektijden worden verspreid over de dag. Gasten van huuraccommodaties vertrekken voor 10:00 uur en komen na 15:00 uur aan. Gasten met eigen kampeermiddelen vertrekken voor 12:00 uur en komen na 13:00 uur aan. Op drukke dagen wordt het verkeer door een medewerker in goede banen geleid en/of de slagbomen worden opgezet.

		Het bestemmingsplan biedt tevens ruimte voor een ‘overloopparkerterrein’ direct ten oosten van het bestaande parkeerterrein over een strook ter breedte van 15 meter. Hiervan kan ook gebruik gemaakt worden door gasten die aankomen of vertrekken, zodat zij de auto (eventueel met caravan) niet op de opstelstrook (of op drukke momenten langs de rijbaan) van de Oude Bosschebaan hoeven te parkeren. Eventuele parkeeroverlast die ondanks deze onderbouwing en maatregelen door reclamant ervaren wordt, is kortdurend en komt voor op piekmomenten. Dat vinden wij, mede gelet op het karakter van de weg, ruimtelijk aanvaardbaar.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De verkeersgeneratie van het recreatiepark is gebaseerd op kencijfers van het CROW. De Oude Bosschebaan kan het aantal verkeersbewegingen zonder problemen verwerken en de veiligheid en bruikbaarheid van deze weg komen niet in het geding.
1.8	<i>Zienswijze – extra verkeersoverlast door toename van het toegestane aantal kampeermiddelen</i>	Reclamant is van mening dat de toename van het maximale aantal standplaatsen voor kampeermiddelen (mobiele recreatieverblijven) tot meer parkeer- en verkeersproblemen zal leiden, omdat er in theorie geen 80 maar 350 campers en personenauto’s met caravans en aanhangwagens kunnen komen. Reclamant meent dat er onterecht geen onderzoek is verricht naar de effecten voor de veiligheid en bruikbaarheid van de Oude Bosschebaan als gevolg van deze wijziging. Verder zorgen deze recreanten voor extra verkeer doordat zij de auto kunnen gebruiken voor dagtochtjes en dergelijke.
	<i>Reactie gemeente</i>	In theorie kunnen er inderdaad 350 standplaatsen worden benut ten behoeve van mobiele recreatieverblijven, en komen daar allemaal gasten met caravans, campers en vouwwagens te staan. Dat is echter geen realistische invulling van de maximale mogelijkheden van het bestemmingsplan. Een meer realistische invulling is dat er een mix van standplaatsen voor semipermanente- en mobiele recreatieverblijven wordt aangeboden/gevraagd, en dat er op standplaatsen voor mobiele recreatieverblijven ook gasten in een tent kamperen. De Oude Bosschebaan is een erftoegangsweg type II met een breedte van ca. 3,50 m. De bermen ter weerszijden van de weg zijn verstevigd met grasbetontegels en halfverharding. In totaal is er een breedte van ruim 5 meter. Ter verduidelijking is een foto van de weg hierna ingevoegd. Gelet op de maximale breedte van een caravan van 2,55 meter is er voldoende ruimte voor tegemoetkomend verkeer om elkaar te passeren. Voorbij het recreatiepark is een geslotenverklaring ingesteld voor gemotoriseerd verkeer, met uitzondering van bestemmingsverkeer. De Oude Bosschebaan heeft daarom geen doorgaande functie. Om de voornoemde redenen vinden we de verkeerssituatie op de Oude Bosschebaan aanvaardbaar en accepteren we dat de doorstroming op piekmomenten niet optimaal is. Dit heeft geen invloed op de functie van de Oude Bosschebaan. Verkeersbewegingen ten gevolge van het gebruik van de auto voor dagtochtjes zitten inbegrepen in het kencijfer van het CROW dat is gehanteerd. Deze zijn dus meegerekend. Daarbij is het niet aannemelijk dat de gasten hun caravan of vouwwagen meenemen bij een dagtochtje.

		
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Gelet op de kenmerken van de weg is de Oude Bosschebaan geschikt voor de afwikkeling van het op basis van kencijfers van het CROW gehanteerde aantal verkeersbewegingen, óók als er in een theoretisch en onwaarschijnlijk geval 350 standplaatsen voor mobiele recreatieverblijven worden benut en deze gasten allemaal een camper, caravan of aanhangwagen meenemen.
1.9	<i>Zienswijze – onvoldoende parkeergelegenheid voor aankomende recreanten</i>	Reclamant stelt dat het parkeerterrein met 55 parkeerplaatsen niet groot genoeg is voor het grote wekelijkse aantal wisselingen (in- en uitchecken). Daardoor wordt volgens reclamant geregeld op de openbare weg geparkeerd. Het parkeerterrein is volgens reclamant bedoeld voor de horeca, bezoekers en personeel en bevoorradingen en staat vaak vol. Reclamant vraagt zich af of de parkeerplaats überhaupt geschikt is voor grote campers en auto's met caravan of aanhangwagen.
	<i>Reactie gemeente</i>	In paragraaf 3.6.5 van de toelichting is uiteengezet hoeveel parkeerplaatsen er nodig zijn bij inrichting van het recreatiepark met 270 standplaatsen voor semipermanente recreatieverblijven en 80 standplaatsen voor mobiele recreatieverblijven, en waar deze parkeerplaatsen komen. Gelet op de kencijfers van het CROW is dit de worst case invulling voor wat betreft parkeren. In de toelichting is onderbouwd dat hiervoor voldoende ruimte is binnen het plangebied. Voor het overige wordt verwezen naar de beantwoording van zienswijze 1.7.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is voldoende ruimte en er worden voldoende maatregelen getroffen om parkeeroverlast rond de entree tot een minimum te beperken. Eventuele parkeeroverlast die door reclamant ervaren wordt, is kortdurend en komt voor op piekmomenten. Dat vinden wij, mede gelet op de functie van de weg, ruimtelijk aanvaardbaar.
1.10	<i>Zienswijze - verkeersonderzoek</i>	Volgens reclamant is de verkeerstelling uit 2019 verouderd, was er ten tijde van dat onderzoek al sprake van een onacceptabele verkeerssituatie die inmiddels is verergerd, en is er geen deskundig onderzoek gedaan naar de toename van het verkeer.
	<i>Reactie gemeente</i>	De onderbouwing ten aanzien van verkeer en parkeren is primair gestoeld op de berekening op basis van kencijfers van het CROW. De theoretische verkeersgeneratie bedraagt gemiddeld 782 verkeersbewegingen per etmaal bij volledige bezetting van 270 semipermanente recreatieverblijven en 80 mobiele recreatieverblijven (worst case). Dit aantal verkeersbewegingen kan zonder problemen worden afgewikkeld op de Oude Bosschebaan. Verwezen wordt naar de beantwoording van zienswijze 1.7. Aanvullend is in 2019 door een deskundige en onafhankelijke partij een verkeerstelling verricht. Zij hebben tijdens meerdere momenten van aankomst en vertrek observaties uitgevoerd. Er zijn drukke momenten geconstateerd, maar er zijn geen onveilige situaties of onacceptabele verkeerssituaties

		waargenomen. Er is geen reden om te veronderstellen dat er een onacceptabele verkeerssituatie zal ontstaan.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Het verkeersonderzoek is door een deskundige en onafhankelijke partij uitgevoerd. Actualisatie is niet noodzakelijk geacht. De beoordeling van de gevolgen van het voorliggende bestemmingsplan op de verkeerssituatie op de Oude Bosschebaan is gebaseerd op basis van kencijfers van het CROW.
1.11	<i>Zienswijze – ontsluiting op de Schoorstraat</i>	Reclamant is van mening dat de Oude Bosschebaan, gelet op de verkeers- en geluidsbelasting op het woonperceel van reclamant, niet meer kan dienen voor tweerichtingsverkeer van en naar het recreatiepark, maar dat al het verkeer dat het park verlaat via de uitrit op de Schoorstraat moet rijden. Volgens reclamant is de impact van enkel een uitrit op de Schoorstraat verwaarloosbaar, mede doordat deze weg breder is en wandel- en fietspaden hier apart liggen.
	<i>Reactie gemeente</i>	De berekende verkeersgeneratie is passend bij een weg als de Oude Bosschebaan, een erftoegangsweg type II buiten de bebouwde kom. Voor een uitrit voor al het verkeer van het recreatiepark op de Schoorstraat is geen noodzaak. Ter plaatse van de woning van reclamant is sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor wat betreft geluid.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De Oude Bosschebaan is geschikt voor de afwikkeling van het verkeer en ter plaatse van de woning van reclamant is sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor wat betreft geluid.
1.12	<i>Zienswijze – akoestiek gerekend met 80 mobiele recreatieverblijven</i>	Volgens reclamant is in het akoestisch onderzoek ten onrechte uitgegaan van 270 semipermanente recreatieverblijven en slechts 80 mobiele recreatieverblijven, omdat er planologisch 350 mobiele recreatieverblijven mogelijk worden gemaakt en dit zwaarder verkeer betreft, wat qua geluid juist relevant is.
	<i>Reactie gemeente</i>	In het akoestisch onderzoeksrapport, dat als bijlage bij de toelichting aan het bestemmingsplan is toegevoegd, is uitgegaan van gemiddelde bronvermogens van de voertuigen. Mogelijk bedoelt reclamant dat zwaarder verkeer leidt tot een ander (hoger) bronvermogeniveau en daardoor tot hogere (gemiddelde) geluidniveaus in de omgeving. Wij delen dit standpunt niet. Een caravan kan bijvoorbeeld worden getrokken door een elektrische personenwagen. Een semipermanent recreatieverblijf kan bezocht worden door een meer luidruchtige (diesel) personenwagen. Er wordt daarom geen aanleiding gezien om uit te gaan van een ander gemiddeld bronvermogeniveau voor de voertuigen.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is geen aanleiding om uit te gaan van een ander gemiddeld bronvermogeniveau.
1.13	<i>Zienswijze – akoestiek bezettingsgraad standplaats</i>	Reclamant bestrijdt de juistheid van de in het akoestisch onderzoek opgenomen bezettingsgraad van 4,8 personen per standplaats, omdat er in de recreatieverblijven vaak juist meer dan 4 personen kunnen verblijven. Hierdoor zijn de akoestische berekeningen niet op de juiste gegevens gebaseerd.
	<i>Reactie gemeente</i>	De bezettingsgraad van 4,8 personen is gebaseerd op de volgende uitgangspunten: - aanbod van 270 semipermanente recreatieverblijven met een capaciteit van 10 personen per recreatieverblijf; - aanbod van 80 standplaatsen voor mobiele recreatieverblijven met een capaciteit van 4 personen per standplaats. - gemiddelde bezettingsgraad van 56% in het hoogseizoen (juli en augustus) op basis van gegevens van het CBS. $270 \times 10 + 80 \times 4 = 3.020$ personen $3.020 \times 0,56 = 1.691,2$ personen $1.691,2 / 350 =$ gemiddeld 4,8 personen per standplaats

		Dit is ruim gerekend omdat een aanbod van 270 semipermanente recreatieverblijven met een capaciteit van 10 personen niet voor de hand ligt. De vraag komt namelijk voort uit de samenstelling van huishoudens. Feitelijk biedt Recreatiepark Duinhoeve maar een relatief klein aantal recreatieverblijven aan met een capaciteit van meer dan 6 personen. Het akoestisch onderzoek is derhalve op correcte gegevens gebaseerd.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De bezettingsgraad van 4,8 personen per standplaats is op de juiste gegevens gebaseerd en het akoestisch onderzoek daardoor ook.
1.14	<i>Zienswijze – akoestiek bezettingsgraad park</i>	Reclamant bestrijdt de juistheid van de in het akoestisch onderzoek opgenomen bezettingsgraad van 56% van het park in het hoogseizoen. De cijfers van het CBS zijn volgens reclamant niet bijgesloten en uit de website van het CBS zou blijken dat er altijd met een lagere bezettingsgraad wordt gerekend op het moment dat in één recreatieverblijf niet alle slaapplekken bezet zijn. Reclamant is van mening dat een bezettingsgraad van 80% redelijk zou zijn. Hierdoor zijn de akoestische berekeningen niet op de juiste gegevens gebaseerd.
	<i>Reactie gemeente</i>	De cijfers van het CBS zijn openbaar en terug te vinden via https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/82058NED/table. De gegevens van het CBS trekken wij niet in twijfel. Het CBS maakt onderscheid tussen: • Hotels, pensions en jeugdaccommodaties • Verblijfsrecreatieve logiesaccommodaties, bestaande uit: - Kampeerterreinen - Huisjesterreinen - Groepsaccommodaties Bij de maximale planologische invulling biedt Recreatiepark Duinhoeve 270 standplaatsen voor semipermanente recreatieverblijven aan en 80 standplaatsen voor mobiele recreatieverblijven. Qua aard sluiten de cijfers voor huisjesterreinen het beste aan bij de semipermanente recreatieverblijven. De bezettingsgraad van huisjesterreinen is eveneens de hoogste van de drie typen verblijfsrecreatieve logiesaccommodaties waar het CBS onderscheid tussen maakt. Om die redenen is gebruik gemaakt van de bezettingsgraad van huisjesterreinen. Deze bedroeg 48,9% in juli 2019 en 63,7% in augustus 2019. Dat maakt een gemiddelde van 56,3% in het hoogseizoen. Door de corona pandemie lag de bezettingsgraad in 2020 hoger: gemiddeld 60,2% in juli en augustus. Veel Nederlanders gingen door de reisbeperkingen in eigen land op vakantie. Maar de gegevens van het CBS laten zien dat de bezettingsgraad van huisjesterreinen in 2021 weer daalde naar 57,3% en in 2022 naar 55,3%. Daarom zijn wij van mening dat de gehanteerde bezettingsgraad van 56% nog steeds representatief is. Opgemerkt wordt dat er dus voor de mobiele recreatieverblijven ook van de bezettingsgraad van huisjesterreinen is uitgegaan, terwijl de bezettingsgraad van kampeerterreinen volgens de gegevens van het CBS lager ligt. Deze bedroeg in 2019 24,5%, in 2020 31,6%, in 2021 31,4% en in 2022 29,9%. Op dit punt is er dus ruim gerekend.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Het akoestisch onderzoek is gebaseerd op navolgbare en betrouwbare gegevens ten aanzien van de bezettingsgraad.
1.15	<i>Zienswijze – geluidsbelasting Oude Bosschebaan 2</i>	Volgens reclamant is er, ondanks de onderschatting van de bezettingsgraden van de recreatieverblijven en het park, met een geluidsbelasting van 57 dB(A) overdag en 55 dB(A) in de avond sprake van een veel te hoge geluidsbelasting op het woonperceel aan de Oude Bosschebaan 2, gelet op de richtnormen van de VNG voor een rustig buitengebied van slechts 45 respectievelijk 40 dB(A).
	<i>Reactie gemeente</i>	De optredende geluidniveaus van 57 dB(A) in de dagperiode en 55 dB(A) in de avondperiode ter plaatse van de woning van reclamant treden op als gevolg van

		indirecte hinder (verkeersaantrekkende werking). De toetswaarden voor indirecte hinder bedragen, in tegenstelling tot wat reclamant aangeeft, 50 dB(A) in de dagperiode en 45 dB(A) in de avondperiode. Er is dus sprake van overschrijding van de toetswaarden. Vanwege deze overschrijdingen is in hoofdstuk 5 van het akoestisch onderzoeksrapport onderzocht of er mogelijkheden zijn voor het treffen van maatregelen om deze geluidniveaus terug te brengen. Hieruit bleek dat het treffen van geluidreducerende maatregelen niet mogelijk wordt geacht, vanwege overwegende bezwaren van o.a. landschappelijke, verkeerskundige en praktische aard. Om die reden is vervolgens nader onderzoek gedaan naar de geluidwering van de gevels van omliggende woningen (bijlage bij de toelichting). Uit dit nader onderzoek volgt dat de huidige geluidisolatie van de gevels van de woning van reclamant voldoende is om te zorgen voor een acceptabel woon- en leefklimaat in de verblijfsruimten van de woning. Daarnaast beschikt de woning over een geluidluwe gevel en een geluidluwe buitenruimte, zodat ook hier sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is sprake van een overschrijding van de toetswaarden, maar gelet op de resultaten van het onderzoek naar de geluidwering van de gevels van de woning van reclamant is er desondanks sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.
1.16	<i>Zienswijze – centrale voorzieningen</i>	Reclamant wil weten waarom de oppervlakte voor centrale voorzieningen wordt uitgebreid ten opzichte van het vigerende bestemmingsplan en veronderstelt dat dit het gevolg is van een veranderde doelgroep. Daarbij heeft reclamant bezwaar tegen de ter plaatse van de centrale voorzieningen opgenomen maximale bouwhoogte van 9 à 13 meter, omdat deze niet zouden passen in de omgeving. Tot slot vreest reclamant dat er buiten, ter plaatse van de centrale voorzieningen, masten ten behoeve van verlichting of een geluidsinstallatie worden geplaatst.
	<i>Reactie gemeente</i>	Het terrein waar centrale voorzieningen mogen worden gerealiseerd is aangegeven door middel van de functieaanduiding 'specifieke vorm van recreatie – centrale voorzieningen'. Dit terrein is gelegen rondom de entree. Op grond van bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012 is de ligging van de centrale voorzieningen niet duidelijk geregeld. De gronden met de aanduiding 'kampeerterrein' in dat plan zijn bestemd voor een camping met bijbehorende voorzieningen. Deze aanduiding beslaat het hele terrein. Maar op een deel van deze aanduiding mochten geen gebouwen worden gebouwd, waaronder ter plaatse van de aanduidingen dagrecreatie, verblijfsgebied en parkeerterrein. Met het voorliggende bestemmingsplan is beoogd om een duidelijke regeling op te stellen voor de centrale voorzieningen en het gebied waar deze worden toegelaten duidelijk te begrenzen. Wij vinden het ruimtelijk aanvaardbaar als deze voorzieningen rondom de entree worden gerealiseerd, waar reeds een concentratie aan bebouwing aanwezig is. Wij vinden het ook ruimtelijk aanvaardbaar om iets meer ruimte te bieden voor centrale voorzieningen dan daar nu feitelijk voor wordt benut, omdat Recreatiepark Duinhoeve een hoogwaardig voorzieningenniveau wil realiseren als onderdeel van de kwaliteitsslag die zij beogen. Voor goed ondernemerschap is enige ontwikkelruimte nodig. Gelet op de ontwikkelingen die Recreatiepark Duinhoeve concreet voor ogen heeft, zoals weergegeven in figuur 23 van het ontwerpbestemmingsplan, maar ook gezien de effecten op het landschap en het uitzicht van omwonenden, komen wij tot de conclusie dat het gebied waarbinnen de centrale voorzieningen kunnen komen enigszins dient te worden ingeperkt en de maximale bouwhoogte dient te worden verlaagd.

		De functieaanduiding 'specifieke vorm van recreatie – centrale voorzieningen' aan de oostzijde van de Oude Bosschebaan wordt aan de oostzijde ingeperkt over een strook van ca. 25 meter breed en ca. 80 meter lang. Hier zijn geen centrale voorzieningen beoogd. Deze maatregel draagt bij aan een centraler en compacter situering van de centrale voorzieningen, heeft een gunstig effect op de uitstraling op en vanaf het omringende landschap en op het aanzicht vanaf buurpercelen. De maximale bouwhoogte ter plaatse van de centrale voorzieningen wordt teruggebracht van 13 naar 9 meter. Dit sluit beter aan bij de maatvoering van bestaande bebouwing en bij het karakter van het gebied. Voor wat betreft het plaatsen van lichtmasten en geluidsinstallaties hebben wij overwogen dat het stellen van specifieke regels hierover niet noodzakelijk is. Het ligt op een recreatiepark niet voor de hand dat er lichtmasten en geluidsinstallaties worden gebouwd. Hiervoor zijn ook geen concrete plannen. Dergelijke voorzieningen komen voornamelijk voor bij sportvelden. Zouden er wel lichtmasten of geluidsinstallaties worden gerealiseerd rondom de centrale voorzieningen, dan mogen deze op grond van de regels in artikel 3.2.7 maximaal 9 meter hoog zijn en dient het gebruik daarvan te voldoen aan de regels uit het Activiteitenbesluit milieubeheer. Daarmee is voldoende verzekerd dat er sprake blijft van een planologisch aanvaardbare situatie.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is gedeeltelijk gegrond. Om de effecten van de centrale voorzieningen op het omringende landschap en het uitzicht vanaf buurpercelen te beperken, wordt de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie – centrale voorzieningen' ingeperkt en wordt de maximale bouwhoogte teruggebracht naar 9 meter. Voor het stellen van specifieke regels over het plaatsen van lichtmasten en geluidsinstallaties is geen aanleiding.
1.17	<i>Zienswijze – parkinrichting</i>	Volgens reclamant biedt het plan onvoldoende rechtszekerheid, omdat een inrichtingstekening van het recreatiepark ontbreekt. Als bijlage bij het bestemmingsplan hoort volgens reclamant een tekening te worden toegevoegd die concreet aangeeft welke recreatieverblijven waar worden gebouwd en waar de overige (centrale) voorzieningen komen.
	<i>Reactie gemeente</i>	Door maxima, kaders en randvoorwaarden op te nemen borgen we enerzijds de ruimtelijke aanvaardbaarheid, en voorkomen we anderzijds dat de inrichting van het recreatiepark in beton gegoten wordt. Een bestemmingsplan geldt voor langere tijd en is gericht op kwalitatieve ontwikkeling van het recreatiepark in de toekomst. Daar past enige mate van flexibiliteit en ontwikkelruimte bij. Zoals in de toelichting bij het bestemmingsplan en de bijbehorende onderzoeken is aangetoond, is dit plan ruimtelijk aanvaardbaar. Opgemerkt wordt dat centrale voorzieningen mogen uitsluitend binnen de functieaanduidingsvlakken 'specifieke vorm van recreatie – centrale voorzieningen' worden gerealiseerd.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Een bestemmingsplan biedt maxima, kaders en randvoorwaarden en biedt enige mate van flexibiliteit en ontwikkelruimte. In de toelichting en bijlagen is gemotiveerd dat dit plan ruimtelijk aanvaardbaar is.
1.18	<i>Zienswijze – groepsaccommodaties</i>	Volgens reclamant worden er door de toename van de maximale oppervlakte van een recreatieverblijf tot 70 m² in feite groepsaccommodaties mogelijk gemaakt, die tot veel overlast leiden. Reclamant wenst dat groepsaccommodaties voor 7 tot 10 personen worden uitgesloten en dat reeds illegaal opgerichte groepsaccommodaties niet gelegaliseerd mogen worden of onder het overgangsrecht gebracht mogen worden. Als groepsaccommodaties wel worden toegestaan, dan verzoekt reclamant om een zo groot mogelijke afstand te hanteren tot zijn woonperceel. Reclamant stelt ook de voorwaarde dat er een beheerder aanwezig moet zijn op het park.
	<i>Reactie gemeente</i>	Met het voorliggende bestemmingsplan worden semipermanente recreatieverblijven van maximaal 70 m ² toegelaten. Deze zijn in theorie ook

		geschikt voor 7 tot 10 personen. Deze theoretische mogelijkheid is dan ook meegenomen in de ruimtelijke beoordeling van het plan door in de berekening van het gemiddeld aantal personen per standplaats uit te gaan van semipermanente recreatieverblijven voor 10 personen (worst case). De praktijk laat echter zien dat de meeste accommodaties op Recreatiepark Duinhoeve maximaal 6 personen kunnen herbergen. Het recreatiepark richt zich voornamelijk op gezinnen. Een semipermanent recreatieverblijf dient niet te worden verward met een groepsaccommodatie. Een groepsaccommodatie is een permanente en grote gebouwde voorziening, vaak in de vorm van een kampeerboerderij of een herberg. Dergelijke accommodaties zijn niet toegestaan op Recreatiepark Duinhoeve.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Semipermanente recreatieverblijven van 70 m ² en de ruimtelijke effecten daarvan zijn ruimtelijk aanvaardbaar bevonden op basis van de toelichting met bijlagen. Groepsaccommodaties zijn niet toegestaan op Recreatiepark Duinhoeve.
1.19	<i>Zienswijze – treintje</i>	Reclamant heeft bezwaar tegen het gebruik van een treintje op het park, omdat het niet zou passen binnen planregels (het is geen speelvoorziening als bedoeld in artikel 1.89) en de geluidsbelasting van 96 dB(A) die het treintje veroorzaakt is onacceptabel.
	<i>Reactie gemeente</i>	In tegenstelling tot wat reclamant aangeeft is 96 dB(A) het bronvermoggenniveau van het treintje en niet het optredende geluidniveau ter plaatse van de woning van de reclamant. Het treintje rijdt drie keer in de dagperiode en één keer in de avondperiode. Het optredende geluidniveau vanwege het treintje is verdisconteerd in het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau en bedraagt ter plaatse van de woning van reclamant respectievelijk 42, 40 en 12 dB(A) in de dag-, avond- en nachtperiode in de maximale planologische situatie. Daarmee wordt voldaan aan de richtwaarden van 45, 40 en 35 dB(A) voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Het treintje wordt incidenteel gebruikt voor het ter vermaak rondrijden van kinderen op het recreatiepark. Dit gebruik is ondergeschikt aan het gebruik van de gronden als recreatiepark en daarmee passend binnen de bestemming.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Het gebruik van het treintje is passend binnen de bestemming en het optredende geluidniveau vanwege het treintje is in de berekening meegenomen.
1.20	<i>Zienswijze – gebruik van de bedrijfswoning als recreatieverblijf</i>	Volgens reclamant is het niet acceptabel als de bedrijfswoning ten westen van de ingang dienst zou mogen doen als recreatieverblijf en moet dit planologisch uitgesloten worden.
	<i>Reactie gemeente</i>	Op deze locatie mag zowel een bedrijfswoning worden gerealiseerd, als een standplaats voor een recreatieverblijf. Wordt hier een standplaats gerealiseerd voor een (semipermanent of mobiel) recreatieverblijf, dan mag het ook enkel als standplaats met recreatieverblijf gebruikt worden, dus door gasten die recreatief op het park verblijven. Wordt er een bedrijfswoning gerealiseerd, dan mag het gebouw enkel als bedrijfswoning gebruikt worden. Een bedrijfswoning is een permanent bouwwerk en verschilt in die zin van een semipermanent recreatieverblijf op een standplaats. Daarom kan er op grond van dit bestemmingsplan nooit een bouwwerk worden gerealiseerd dat dienst doet als bedrijfswoning en recreatieverblijf.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Het bestemmingsplan borgt reeds dat een bouwwerk ofwel een bedrijfswoning is, ofwel een recreatieverblijf.
1.21	<i>Zienswijze – horeca</i>	Reclamant is van mening dat de horeca uitsluitend en een ondergeschikte functie dient te vervullen voor het recreatiepark zelf en dat feesten en partijen moeten worden uitgesloten. Daarnaast pleit reclamant ervoor om artikel 3.5.5 van de

		regels te laten vervallen, omdat zomeractiviteiten voor veel overlast zouden zorgen en de effecten hiervan niet zijn meegenomen in het akoestisch onderzoek.
	<i>Reactie gemeente</i>	In de specifieke gebruiksregels in het bestemmingsplan is opgenomen dat de horeca ondergeschikt is aan de verblijfsrecreatieve bestemming en primair gericht is op de campinggasten. Feesten en partijen zijn expliciet uitgesloten. Het huidige horecabeleid geeft aan dat horeca in het buitengebied bij een recreatieve functie doorgaans ondersteunend is aan de hoofdfunctie maar zich wel moet kunnen richten op externe bezoekers. Daarmee voldoet de in het bestemmingsplan opgenomen regeling aan het horecabeleid. Artikel 3.5.5 betreft een standaard regeling in de Tilburgse Plansystematiek om incidenteel afwijkend gebruik toe te staan. Gelet op het incidentele karakter zijn wij van mening dat hierdoor per definitie geen aantasting van het woon- en leefklimaat plaatsvindt. Op Duinhoeve is het de bedoeling dat er uitsluitend festiviteiten ter uitvoering van recreatieve bestemming kunnen plaatsvinden. Daarom heeft deze bepaling in dit geval geen waarde en kan worden geschrapt.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is gedeeltelijk gegrond. De horecaregeling in het bestemmingsplan voldoet aan het horecabeleid. Het op grond van artikel 3.5.5 toegestane incidentele afwijkende gebruik van de bestemming 'Recreatie' ten behoeve van o.a. zomeractiviteiten wordt uit het bestemmingsplan geschrapt.
1.22	<i>Zienswijze – groene buffer, uitzicht</i>	Reclamant vindt de beoogde en reeds gerealiseerde groene omzoming van het recreatiepark onvoldoende groen, dicht en hoog. De groene buffer groeit slecht en daardoor heeft reclamant uitzicht op de recreatieverblijven, de voorzieningen en de ingang van het recreatiepark. Ook de geluidwerende voorziening is nog zichtbaar.
	<i>Reactie gemeente</i>	Op grond van het provinciale beleid moet er een kwaliteitsverbetering van het landschap worden bewerkstelligd. Recreatiepark Duinhoeve doet dat door een vijf meter brede beplantingsstrook aan te brengen rondom het recreatiepark. Bij de totstandkoming van het landschapsplan is enerzijds belang gehecht aan het gebruik van inheemse soorten. Deze soorten zijn voor de natuur en de biodiversiteit van groot belang. Daardoor moest plaatselijk de bestaande niet-inheemse beplanting worden vervangen door nieuwe inheemse beplanting. Anderzijds is rekening gehouden met het verzoek van omwonenden om veel groenblijvende soorten toe te passen. Kenmerkend van groenblijvende soorten is dat deze minder hard groeien dan bladverliezende beplanting. Daarnaast is de beplanting aangeplant onder bestaande bomen, wat maakt dat de groeiomstandigheden iets beperkter zijn (minder vocht en zonlicht). Qua aantallen is er wel voldoende aangeplant en de beplanting is niet dood. De staat van onderhoud is voldoende. Het vraagt enkel wat geduld. Kijkend naar de straatbeeldfoto's van 2021 en 2022 in bijlage 3 bij deze nota van zienswijzen wordt duidelijk dat de beplanting wel degelijk meer volume krijgt en de geluidwerende voorziening steeds meer aan het zicht onttrokken wordt, evenals de recreatieverblijven.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De beplantingsstrook voldoet aan het landschapsplan, er is voldoende aangeplant en de staat van onderhoud is in orde. Groei van de beplanting vraagt geduld.
1.23	<i>Zienswijze - spuitzones</i>	Reclamant is van mening dat de spuitzones moeten worden gerespecteerd.
	<i>Reactie gemeente</i>	De gemeente heeft in het bestemmingsplan een uitgebreide belangenafweging gemaakt voor wat betreft spuitzones (bijlage 15 en 16). Het gemeentebestuur is van oordeel dat een beperking van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen op de in dit bestemmingsplan voorgenomen wijze aanvaardbaar is, gelet op de daarmee te dienen doelen en dat de reclamant hierdoor niet onevenredig in de

		belangen wordt geschaad. Voor de overwegingen die tot dit oordeel leiden wordt verwezen naar bijlage 16 onder grondeigenaar E.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Op basis van de uitgebreide belangenafweging zijn wij van mening dat reclamant niet onevenredig in de belangen wordt geschaad door inperking van zijn mogelijkheden voor het spuiten van chemische gewasbeschermingsmiddelen op een deel van zijn gronden.
1.24	<i>Zienswijze – m.e.r.-beoordeling</i>	Reclamant verwijst naar de uitspraak van de rechtbank Zeeland-West-Brabant van 23 augustus 2022 in de voorlopige voorziening tegen een tijdelijke omgevingsvergunning voor het gebruik van 200 standplaatsen voor kampeermiddelen. Reclamant stelt dat de rechtbank heeft overwogen dat een milieueffectrapportage noodzakelijk is voor de activiteit. Reclamant is daarom van mening dat er een milieueffectrapportage dient te worden gemaakt ten behoeve van het bestemmingsplan.
	<i>Reactie gemeente</i>	Voor het bestemmingsplan is voorafgaand aan de bestemmingsplanprocedure een vormvrije m.e.r.-beoordeling gedaan. Verwezen wordt naar paragraaf 4.1 van de toelichting en bijlage 9 bij de toelichting. De uitspraak waar reclamant naar verwijst heeft betrekking op een omgevingsvergunning met toepassing van artikel 4, onderdeel 11, bijlage II bij het Bor. De rechtbank heeft geoordeeld dat de activiteit die met de omgevingsvergunning werd toegestaan voorkomt in onderdeel D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage, en dat de omgevingsvergunning, gelet op artikel 5, zesde lid van bijlage II van het Bor, niet verleend had mogen worden. De rechtbank heeft dus niet geoordeeld dat er een milieueffectrapportage noodzakelijk was.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is een vormvrije m.e.r.-beoordeling gedaan.
1.25	<i>Zienswijze</i>	Reclamant is onder verwijzing naar de uitspraak van de rechtbank in de voorlopige voorziening tegen een tijdelijke omgevingsvergunning voor het gebruik van 200 standplaatsen voor kampeermiddelen van mening dat de gemeente in de ruimtelijke onderbouwing onvoldoende rekening heeft gehouden met de significante wijzigingen van hun woon- en leefklimaat.
	<i>Reactie gemeente</i>	In de toelichting bij het bestemmingsplan zijn alle ruimtelijke effecten van het nieuwe bestemmingsplan voor Recreatiepark Duinhoeve in beeld gebracht en beoordeeld. Er is sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ter plaatse van de woning van reclamant en het plan voldoet aan het principe van een goede ruimtelijke ordening.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. In de toelichting is aangetoond dat er bij de maximale planologische invulling sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ter plaatse van de woning van reclamant.

Zienswijze 2 – Schoorstraat 32B te Udenhout

2.1	<i>Zienswijze – toekomstig bedrijfsplan ten onrechte niet meegewogen</i>	Reclamant meent dat de gemeente er bij de belangenafweging over de spuitzones voor gekozen heeft om alleen te waarborgen dat het huidige agrarische grondgebruik kan worden voortgezet en dat toekomstige plannen onvoldoende actueel of concreet zijn. Reclamant licht toe dat er echter een actuele en reële kans is op ander gebruik van zijn agrarische gronden door de ontwikkelingen in het stikstofdossier. Door de ligging van zijn melkveebedrijf op ca. 500 meter van het Natura-2000 gebied en gelet op de richtinggevende emissiereductiedoelstellingenkaart is de verwachting van reclamant dat het melkveebedrijf gedwongen zal worden beëindigd ten behoeve van stikstofreductie. Reclamant heeft dan weinig andere opties dan omzetting naar akkerbouw. Volgens reclamant heeft de gemeente dit ten onrechte niet meegewogen in de belangenafweging.
	<i>Reactie gemeente</i>	Met de inwerkingtreding van de Wet stikstofreductie en natuurverbetering (1 juli 2021) is al langer bekend dat de stikstofdepositie op Natura-2000 gebieden

		vergaand moet worden gereduceerd. Op 8 februari 2022 heeft de gemeente geïnformeerd bij de eigenaren van agrarische gronden naar concrete plannen voor omschakeling naar een vorm van agrarisch grondgebruik waarbij chemische gewasbeschermingsmiddelen noodzakelijk zijn. Reclamant heeft geen concrete plannen kenbaar gemaakt. Dat reclamant zich op enig moment min of meer gedwongen zal zien tot omschakeling naar akkerbouw is naar onze mening onvoldoende reden om de door Recreatiepark Duinhoeve aangevraagde planologische mogelijkheden (gedeeltelijk) te weigeren. Akkerbouw leidt niet per definitie tot gezondheidsrisico's voor recreanten. Reclamant behoudt binnen de nieuwe regeling de mogelijkheid voor omschakeling naar akkerbouw, alleen dient er aan aanvullende regels te worden voldaan om de gezondheid van recreanten te waarborgen. Dat kan inhouden dat er een vergunning nodig is en dat er een onderzoek moet worden verricht. Het gemeentebestuur is van oordeel dat een beperking van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen op de in dit bestemmingsplan voorgenomen wijze aanvaardbaar is gelet op de daarmee te dienen doelen en dat de reclamant hierdoor niet onevenredig in de belangen wordt geschaad. Voor de overwegingen die tot dit oordeel leiden wordt verwezen naar bijlage 16 onder grondeigenaar A.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Dat reclamant zich op enig moment gedwongen zal zien tot omschakeling naar akkerbouw is onvoldoende reden om de door Recreatiepark Duinhoeve beoogde uitbreiding (gedeeltelijk) te weigeren.
2.2	<i>Zienswijze – onevenredige benadeling</i>	Reclamant is van mening dat hij onevenredig in zijn belangen wordt geschaad, omdat de belangenafweging geheel in het voordeel van Recreatiepark Duinhoeve uitvalt en het bestemmingsplan ertoe zou leiden dat hij in het meest nadelige geval 1 hectare grond niet kan benutten ten behoeve van akkerbouw. Daardoor is het bestemmingsplan volgens reclamant in strijd met het evenredigheidsbeginsel. Als het college van mening zou blijven dat er een spuitvrije zone moet worden aangehouden van tenminste 50 meter breed, dan is reclamant van mening dat de ligging van deze zone moet worden gewijzigd om de benadeling daarvan gelijkmatiger te verdelen, omdat er niet gemotiveerd zou zijn waarom het nadeel geheel voor zijn rekening moet komen en niet (deels) voor Recreatiepark Duinhoeve.
	<i>Reactie gemeente</i>	Het evenredigheidsbeginsel is vastgelegd in artikel 3:4 lid 2 Algemene wet bestuursrecht (Awb) en bepaalt dat de voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen. Het doel van dit besluit is om een nieuw bestemmingsplan voor Recreatiepark Duinhoeve vast te stellen, dat voorziet in instandhouding en uitbreiding van planologische mogelijkheden voor (verblijfs)recreatie binnen een straal van 50 meter van de gronden van reclamant, en het waarborgen van de gezondheid van recreanten ter plaatse. Het nadeel waar reclamant naar verwijst komt geheel voor zijn rekening omdat wij op basis van de uitgebreide belangenafweging van mening zijn dat reclamant op de voorgenomen wijze, en gelet op de specifieke omstandigheden, niet onevenredig in zijn belangen wordt geschaad, en dus voldaan wordt aan het evenredigheidsbeginsel. Verwezen wordt naar de belangenafweging in bijlage 16 van de toelichting (grondeigenaar A).
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Wij hebben de belangen afgewogen en zijn van mening dat de nadelige gevolgen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.
2.3	<i>Zienswijze - planschade</i>	Er is niet vastgesteld dat reclamant (een deel van) het nadeel gecompenseerd kan krijgen door middel van een tegemoetkoming in planschade.
	<i>Reactie gemeente</i>	Wat reclamant stelt klopt. Een verzoek om tegemoetkoming in planschade kan worden ingediend na onherroepelijk worden van het bestemmingsplan. Als reclamant van deze mogelijkheid gebruik maakt, zal in dat kader door een onafhankelijk adviesbureau worden onderzocht of er sprake is van planschade.

	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Wat reclamant stelt klopt, maar vaststellen van planschade kan pas nadat het bestemmingsplan onherroepelijk is geworden.
2.4	<i>Zienswijze – gemeente had locatie specifiek onderzoek moeten doen</i>	Reclamant stelt dat de gemeente ten onrechte uit de jurisprudentie afleidt dat er te allen tijde een afstand van 50 meter moet worden aangehouden tussen gevoelige functies en gebruik van chemische gewasbeschermingsmiddelen. Volgens reclamant kan de gemeente nog steeds motiveren dat een kleinere afstand aanvaardbaar is op basis van een zorgvuldig op de locatie toegesneden onderzoek. Het ontbreken van dit onderzoek maakt volgens reclamant dat het bestemmingsplan in strijd is met artikel 3.2 en 3.4 Awb. Volgens reclamant moet de gemeente onderzoeken op welke wijze zijn huidige en toekomstige bedrijfsvoering ongehinderd kan worden voortgezet en is het in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel om de toekomstige bedrijfsvoering vergaand te beperken en het aan reclamant over te laten om dit door middel van een omgevingsvergunning ongedaan te maken.
	<i>Reactie gemeente</i>	Uit vaste rechtspraak van de Afdeling volgt dat in het algemeen een afstand van 50 meter tussen gevoelige functies en agrarische bedrijvigheid waarbij gewasbeschermingsmiddelen worden gebruikt, niet onredelijk wordt geacht. Het is inderdaad mogelijk die afstand te verkleinen, mits daaraan een deugdelijke motivering ten grondslag ligt. Sinds de uitspraak van de Raad van State van 16 december 2020 heeft het wetenschappelijk kader (Wageningen University, PRI 2015) voor de beoordeling van de gezondheidsrisico's binnen spuitzones zijn rechtskracht verloren. Dit wetenschappelijk kader bood handvatten om uitspraken te doen over de mate van verspreiding van gewasbeschermingsmiddelen (drift) en de effecten van bepaalde maatregelen om de verspreiding tegen te gaan. Sinds de uitspraak van 16 december 2020 kan een motivering die gebaseerd wordt op het genoemde onderzoek niet langer als 'deugdelijk' worden beschouwd. Ook een nieuwe methode om uitspraken te doen over de mate van verspreiding en de effecten van maatregelen ter voorkoming van gezondheidsrisico's, het zogeheten EFSA-model, is onsuccesvol gebleken. Verwezen wordt naar de uitspraken ABRvS 19 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3023, ABRvS 16 november 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3303 en ABRvS 23 november 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3387. Er is op dit moment geen deugdelijke motivering mogelijk voor een afstand kleiner dan 50 meter. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. Het belang van de gezondheid stellen wij voorop. Voor de volledige belangenafweging verwijzen wij naar bijlage 16 bij de toelichting. Daarmee is het bestemmingsplan in overeenstemming met het zorgvuldigheidsbeginsel.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Uit jurisprudentie blijkt dat er op dit moment geen deugdelijke motivering mogelijk is voor een afstand kleiner dan 50 meter. Aangezien er een uitgebreide belangenafweging is gemaakt, is er geen sprake van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.
2.5	<i>Zienswijze – doorschuiven onderzoekslast in strijd met rechtszekerheid en onevenredige gevolgen</i>	Reclamant stelt dat de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid om onder bepaalde voorwaarden alsnog omgevingsvergunning te kunnen krijgen voor het gebruik van chemische gewasbeschermingsmiddelen in strijd is met de rechtszekerheid, omdat de onderzoekslast zonder deugdelijke motivering bij reclamant wordt neergelegd en onvoldoende is onderbouwd dat de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid uitvoerbaar is. Daarbij overweegt reclamant dat het aannemelijk is dat er driftreducerende maatregelen nodig zijn. Aangezien het ontwerpbestemmingsplan tot op de erfgrens van het recreatiepark recreatie mogelijk maakt, kunnen hier geen driftreducerende maatregelen meer komen en moeten deze maatregelen op de gronden van reclamant worden gerealiseerd. Reclamant vindt dat hij hierdoor onevenredig wordt benadeeld.

	<i>Reactie gemeente</i>	Als reclamant in de toekomst inderdaad wil omschakelen naar akkerbouw op de gronden binnen 50 meter van Recreatiepark Duinhoeve, en hij heeft daar chemische gewasbeschermingsmiddelen voor nodig, dan kan op dat moment concreet in beeld gebracht worden welke gewassen er verbouwd gaan worden, welke spuittechniek daarvoor gebruikt gaat worden en eventueel welke driftreducerende maatregelen er getroffen worden. Er kan dan een specifiek op de locatie toegesneden onderzoek worden verricht op basis waarvan met meer zekerheid uitspraken kunnen worden gedaan over de effecten van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en de gezondheidsrisico's. Zo is het bijvoorbeeld algemeen bekend dat drift afkomstig van een hoogstam(fruit)boomgaard verder reikt dan drift van gewassen die laag bij de grond worden verbouwd en misschien zelfs incidenteel, plaatselijk of handmatig worden bespoten. Veel hangt dus af van de concrete bedrijfsvoering. Als er driftreducerende maatregelen moeten worden getroffen, dan moet reclamant daar in principe op eigen grond in voorzien. Mogelijk kan de vijf meter brede landschappelijke inpassingsstrook worden meegewogen bij de beoordeling van een toekomstig plan. De onderzoekslast is op basis van een uitgebreide belangenafweging bij reclamant neergelegd. Hiervoor wordt verwezen naar de beantwoording van zienswijzen 2.1 en 2.2 en bijlage 16 van de toelichting.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De binnenplanse afwijkingsbevoegdheid is uitvoerbaar. Of reclamant in de toekomst voor het gebruik van chemische gewasbeschermingsmiddelen een omgevingsvergunning nodig heeft, of kan verkrijgen, hangt af van de concrete beoogde bedrijfsvoering.
2.6	<i>Zienswijze – onderscheid bestaand en uitbreiding recreatiepark</i>	In de belangenafweging heeft de gemeente geen onderscheid gemaakt tussen de buffer van 50 meter noodzakelijk voor behoud van de bestaande recreatiebestemming en de buffer noodzakelijk voor de uitbreiding van de recreatiebestemming in zuidoostelijke richting. Volgens reclamant is dit een motiveringsgebrek.
	<i>Reactie gemeente</i>	In de belangenafweging in bijlage 16 ten aanzien van de gronden van grondeigenaar A hebben wij onder het derde en vierde opsommingsteken onderscheid gemaakt tussen uitbreiding en behoud van bestaande planologische mogelijkheden op Recreatiepark Duinhoeve. Daarbij is het van belang dat ook vormen van dagrecreatie kwalificeren als 'voor gewasbeschermingsmiddelen gevoelige functie'. De conclusie van de belangenafweging bleef gelijk. Wij achten een buffer van 50 meter ten behoeve van zowel het behoud als de uitbreiding van planologische mogelijkheden voor 'voor gewasbeschermingsmiddelen gevoelige functies', van groter belang dan het behoud van de rechtstreekse planologische mogelijkheid voor het gebruik van chemische gewasbeschermingsmiddelen op de gronden van reclamant. Voor de volledige belangenafweging wordt verwezen naar bijlage 16 bij de toelichting.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is wel onderscheid gemaakt tussen de buffer van 50 meter noodzakelijk voor behoud van de bestaande recreatiebestemming en de buffer noodzakelijk voor de uitbreiding van de recreatiebestemming in zuidoostelijke richting. Er is geen sprake van een motiveringsgebrek.
2.7	<i>Zienswijze – strijd met het gelijkheidsbeginsel</i>	Reclamant verwijst naar het bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012, 11 ^e herziening (Schoorstraat 59) waarbij de gemeenteraad het aanvaardbaar heeft geacht om op een afstand van 8 meter van de gronden van reclamant een gevoelige functie mogelijk te maken dankzij de aanwezigheid van een houtwal. Dit bestemmingsplan werd vastgesteld op 13 december 2021, ruim een jaar na de uitspraak van de Afdeling over spuitzones. Reclamant acht het in strijd met het gelijkheidsbeginsel dat nu geen kleinere afstand dan 50 meter kan worden aangehouden.
	<i>Reactie gemeente</i>	Reclamant doet hier een beroep op het gelijkheidsbeginsel. Dat gaat over het gelijk behandelen van gelijke gevallen. Het toekomstbestendig uitbreiden van

		een recreatiepark met een regionale functie, zoals hier voorligt, is niet eenzelfde geval als de omschakeling van een intensieve veehouderij naar een bedrijf voor statische opslag met een ondergeschikte recreatieve functie met bijbehorende bedrijfswoning plus twee Ruimte-voor-Ruimte woningen aan de Schoorstraat 59. Alleen al om deze reden gaat een vergelijking tussen deze twee bestemmingsplannen mank. Verder is het zo dat sinds de uitspraak van de Raad van State over de onderbouwing van spuitzones de wereld niet stil heeft gestaan. De vakliteratuur en deskundigen zijn in beweging. Ook op basis van voortschrijdend inzicht kan de gemeente tot een andere aanpak komen dan in een vergelijkbare situatie eerder, zou er sprake zijn van een vergelijkbare situatie.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is geen sprake van gelijke gevallen. Ook op basis van voortschrijdend inzicht kan de gemeente tot een andere aanpak komen dan in een vergelijkbare situatie eerder, zou er sprake zijn van een vergelijkbare situatie.

Zienswijze 3 – Recreatiepark Duinhoeve

3.1	<i>Zienswijze – geurzone Schoorstraat 63-63a aanpassen</i>	Recreatiepark Duinhoeve verzoekt om aanpassing van de geurzone gelegen rondom het bedrijf aan de Schoorstraat 63-63a. Volgens Duinhoeve wordt het bedrijf aan de Schoorstraat 63-63a reeds beperkt in de mogelijkheden voor geurbelastende activiteiten door de twee nabijgelegen woonbestemmingen. Op een deel van de gronden kunnen daardoor al geen (nieuwe) geurbelastende activiteiten meer plaatsvinden en Duinhoeve is van mening dat zij dan ook geen rekening hoeven te houden met geurbelastende activiteiten op dat deel van de gronden. Verder vraagt Duinhoeve om bij het bepalen van de begrenzing rekening te houden met de ligging van de bestaande woonboerderij van het bedrijf aan de Schoorstraat 63-63a. Hier vinden geen geurbelastende activiteiten plaats.
	<i>Reactie gemeente</i>	Buiten de bebouwde kom wordt een minimum afstand van 50 meter gehanteerd tussen een dierenverblijf en een geurgevoelig object. Het bedrijf aan de Schoorstraat 63-63a heeft de mogelijkheid om door middel van een omgevingsvergunning met toepassing van een binnenplanse afwijkingsbevoegdheid een dierenverblijf op te richten buiten de aangegeven bouwvlakken, bijvoorbeeld een paardenstal. Plaatselijk wordt het bedrijf reeds in de planologische mogelijkheden beperkt door bestaande geurgevoelige functies binnen een afstand van 50 meter. Dat is weergegeven op de eerste pagina van bijlage 14 bij de toelichting. Aangezien het bedrijf ter plaatse geen geurbelastende activiteiten kan ontplooiën, kan de milieuzone – geurzone enigszins worden verkleind. In bijlage 4 is met een rood vlak aangegeven in hoeverre de milieuzone – geurzone wordt aangepast. Hetzelfde geldt voor de geurzone rondom de Oude Bosschebaan 3. Ook daar is sprake van bestaande geurgevoelige objecten binnen een straal van 50 meter tot het perceel. In bijlage 5 is met een rood vlak aangegeven in hoeverre de milieuzone – geurzone rondom de Oude Bosschebaan 3 wordt aangepast. De bedrijfswoningen aan de Schoorstraat 63-63a zijn weliswaar feitelijk in gebruik als bedrijfswoning, maar planologisch zouden hier geurbelastende activiteiten kunnen worden ontplooid. Er is geen aanleiding om de geurzone hier te verkleinen.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is gedeeltelijk gegrond. De geurzone rond de Schoorstraat 63-63a wordt aangepast omdat het bedrijf hierdoor niet verder in de planologische mogelijkheden wordt beperkt. Voor aanpassing van de geurzone rond de bedrijfswoningen is geen aanleiding. De geurzone rond de Oude Bosschebaan 3 wordt ook aangepast.

3.2	<i>Zienswijze – geurzone rondom Oude Bosschebaan 2 verwijderen</i>	Recreatiepark Duinhoeve is van mening dat de geurzone rondom het bedrijf aan de Oude Bosschebaan 3 niet nodig is, omdat de Raad van State in de vorige procedure zou hebben geoordeeld dat er geen sprake is van een onevenredige belangenafweging en omdat ter plaatse van de gronden die extra beperkt zouden worden een monumentale boerderij aanwezig is waarvan het onwaarschijnlijk is dat deze zal verdwijnen voor een nieuw agrarisch gebouw. Tot slot merkt Recreatiepark Duinhoeve op dat het opnemen van de geurzone rondom Oude Bosschebaan 3 voor hen wel tot een beperking leidt op velden nabij de entree.
	<i>Reactie gemeente</i>	Planologisch kunnen er geurbelastende objecten worden opgericht op het perceel aan de Oude Bosschebaan 3, bijvoorbeeld ten noordwesten van de monumentale boerderij. Hier dient Recreatiepark Duinhoeve rekening mee te houden, door binnen 50 meter van deze gronden geen geurgevoelige objecten op te richten. In de uitspraak waar Recreatiepark Duinhoeve naar verwijst (ABRvS 18 december 2019, ECLI:NL:RVS:2019:4299) heeft de Afdeling overwogen dat er geen geurgevoelige objecten mogelijk werden gemaakt binnen 50 meter van het agrarisch bedrijf aan de Oude Bosschebaan 3. Om die reden was geen aanleiding voor het oordeel dat de met het plan beoogde uitbreiding van het recreatiepark zou leiden tot een onevenredige beperking van de uitbreidingsmogelijkheden van het agrarisch bedrijf. De milieuzone – geurzone rondom de Oude Bosschebaan 3 in het voorliggende plan bepaalt, in lijn met hetgeen de Afdeling in de voornoemde uitspraak heeft overwogen, dat er binnen de geurzone geen geurgevoelige objecten mogen worden opgericht. Ter plaatse van de geurzone kan Recreatiepark Duinhoeve wel objecten oprichten die niet geurgevoelig zijn. De door Recreatiepark Duinhoeve gevraagde uitbreiding wordt hierdoor niet onevenredig ingeperkt.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De geurzone rondom de Oude Bosschebaan 3 is nodig om te voorkomen dat er geurgevoelige objecten kunnen worden opgericht en het agrarisch bedrijf in de planologische mogelijkheden wordt beperkt.
3.3	<i>Zienswijze – tijdsduurbeperving geurzone</i>	Recreatiepark Duinhoeve stelt voor om ter plaatse van de geurzone rondom de Schoorstraat 63-63a een tijdsduurbeperving op te nemen van maximaal 200 dagen per jaar om er zeker van te zijn dat er binnen de geurzone sprake is van een aanvaardbaar verblijfsklimaat. Daarbij merkt Duinhoeve op dat met een dergelijke tijdsduurbeperving niet alleen mobiele recreatieverblijven maar ook semipermanente recreatieverblijven binnen de geurzone aanvaardbaar zouden kunnen zijn.
	<i>Reactie gemeente</i>	Artikel 1 van de Wet geurhinder en veehouderij bepaalt dat een geurgevoelig object een gebouw is, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt (...). Een mobiel recreatieverblijf voldoet niet aan de definitie van geurgevoelig object. Het betreft ten eerste geen gebouw. Een mobiel recreatieverblijf is bijvoorbeeld een tent, een vouwwagen of een caravan en wordt door de recreant zelf meegebracht. Mobiele recreatieverblijven zijn niet bedoeld om ieder jaar of gedurende langere tijd op vrijwel dezelfde plaats te functioneren. Verder wordt een mobiel recreatieverblijf niet permanent of op een daarmee vergelijkbare gebruikt voor menselijk verblijf. Er zijn diverse uitspraken waarin bevestigd wordt dat een mobiel recreatieverblijf geen geurgevoelig object is.

		Een semipermanent recreatieverblijf daarentegen kan wel aan de definitie van geurgevoelig object voldoen. Het kan een gebouw zijn, is blijkens aard, indeling en inrichting geschikt voor menselijk verblijf en kan ook langdurig (vergelijkbaar met permanent) worden gebruikt. Er zijn in jurisprudentie geen aanknopingspunten voor het oordeel dat een object niet geurgevoelig meer is als de verblijfsduur wordt beperkt tot maximaal 200 dagen. In de uitspraak ABRvS 18 februari 2015, ECLI:NL:RVS:2015:422 was de Afdeling van oordeel dat een verblijfsduurbepanking van 250 dagen onvoldoende was. Binnen de geurzone is, gelet op de berekende achtergrond- en voorgrondbelastingen sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Verwezen wordt naar paragraaf 4.7.2 van de toelichting. Hier is geen verblijfsduurbepanking voor nodig.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Op basis van jurisprudentie kan worden geconcludeerd dat een mobiel recreatieverblijf geen geurgevoelig object betreft en een semipermanent recreatieverblijf wel. In rechtspraak of vakliteratuur zijn geen aanknopingspunten voor het oordeel dat een semipermanent recreatieverblijf geen geurgevoelig object meer is als er een verblijfsduurbepanking van 200 dagen wordt opgelegd.
3.4	<i>Zienswijze – beperking chemische gewasbeschermingsmiddelen</i>	Recreatiepark Duinhoeve is van mening dat de in rechtspraak gehanteerde vuistregel voor een spuitzone van 50 meter breed achterhaald is en dat er locatiespecifiek onderzoek nodig is voor een zorgvuldige afweging van belangen. Recreatiepark Duinhoeve verwijst onder meer naar een rapport van SPA WNP Ingenieurs waarin algemene ontwikkelingen worden benoemd die ertoe hebben geleid dat drift is beperkt, zoals driftreducerende spuitmethoden en strenge toelatingseisen voor gewasbeschermingsmiddelen. Ook verwijst het recreatiepark naar een onderzoek van de Adromi Groep, behorend bij een plan voor de locatie Asdonck in Beuningen, naar briefrapporten van het RIVM, naar een zorgplicht uit de Wet Gewasbeschermingsmiddelen en Biociden (Wgb) en het Nederlands actieplan duurzaam gebruik gewasbeschermingsmiddelen 2022 t/m 2025. Recreatiepark Duinhoeve licht algemene stellingen en informatie uit waaruit zou moeten blijken dat het gebruik van chemische gewasbeschermingsmiddelen helemaal niet zo risicovol is of zou kunnen zijn voor de gezondheid van omstanders en omwonenden als de gemeente in de besluitvorming heeft doen voorkomen, dat er niet altijd een afstand van tenminste 50 meter hoeft te worden aangehouden, dat de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State hier niet van af durft te stappen, ondanks erkenning van het EFSA model in andere landen en dat de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (STAB) de deskundigen op dit gebied niet gelooft. Meer specifiek stelt Recreatiepark Duinhoeve dat de gemeente ten onrechte in haar motivering heeft meegenomen dat er een verband wordt gezien tussen chemische gewasbeschermingsmiddelen en neurodegeneratieve ziekten zoals Parkinson en Alzheimer, omdat dit verband is geconstateerd bij de toepassers van de middelen en niet bij omstanders en omwonenden. Vervolgens draagt Recreatiepark Duinhoeve diverse overwegingen aan die naar hun mening zouden moeten worden betrokken in de afweging over de aan te houden afstand tussen de bestemming Recreatie en de agrarische bestemming aan de Schoorstraat. Daarmee lijkt de zienswijze er onder andere op gericht te zijn om de milieuzone – spuitcirkel, gelegen langs de Schoorstraat te verkleinen of achterwege te laten.

		In de conclusie van het stuk stelt Recreatiepark Duinhoeve dat er, gelet op de overwegingen die zij hebben aangedragen, de afscherpende werking van de beplantingsstrook en de eisen die gesteld worden aan het gebruik van chemische gewasbeschermingsmiddelen op de aspergeboerderij een afstand van 33 meter kan worden gehanteerd langs de Schoorstraat, mits in het bestemmingsplan wordt bepaald dat tenminste 5 meter afstand moet worden aangehouden tussen een recreatieverblijf en de beplantingsstrook. Langs de Oude Bosschebaan kan volgens Recreatiepark Duinhoeve een afstand van 25 meter worden aangehouden. Voor meer zekerheid stelt Recreatiepark Duinhoeve voor om de maximale verblijfsduur te beperken voor recreatieverblijven die binnen een afstand van 47 meter vallen.
	<i>Reactie gemeente</i>	Wij delen het standpunt van Recreatiepark Duinhoeve niet. Op grond van rechtspraak is het mogelijk om de afstand van 50 meter te verkleinen indien daaraan een deugdelijke motivering ten grondslag ligt. De motivering moet gebaseerd zijn op een zorgvuldig op de locatie toegesneden onderzoek en dat locatiespecifiek onderzoek dient een deugdelijke wetenschappelijke grondslag te hebben. De motivering die Recreatiepark Duinhoeve heeft aangeleverd is niet specifiek genoeg. Omliggende agrarische bedrijven kunnen op grond van bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012 plannen ontwikkelen voor diverse teelten, waaronder fruitbomen, en mogen daar dan chemische gewasbeschermingsmiddelen bij gebruiken. Door dit in beginsel te verbieden en hiervoor een binnenplanse afwijkingsbevoegdheid op te nemen, kunnen wij als gemeente zicht en grip houden op de ontwikkelingen ter plaatse en kunnen we heel concrete plannen beoordelen. Op het moment van aanvraag is bekend welke gewassen er verbouwd gaan worden, welke gewasbeschermingsmiddelen en spuittechnieken daarvoor gebruikt worden, of er horizontaal of verticaal zal worden gespoten, en hoe vaak de gewasbeschermingsmiddelen jaarlijks worden toegepast. Ook zouden we in dat kader nadere voorwaarden kunnen stellen, zoals bijvoorbeeld een signaleringsplicht. Dat zijn ons inziens belangrijke specifieke kenmerken die in het kader van deze bestemmingsplanprocedure niet inzichtelijk kunnen worden gemaakt, maar die we wel kunnen betrekken in een afweging over een concreet initiatief. Daarnaast ontbreekt de wetenschappelijke grondslag van de aangeleverde onderbouwing om 25 of 33 meter te hanteren. Er staat onvoldoende vast met welke afstand de spuitzone kan worden verkleind. Het reducerend vermogen van een windhaag voor drift is bijvoorbeeld onbekend. Hiermee is de onderbouwing te onzeker. Het beperken van de verblijfsduur is naar het oordeel van de gemeente ook geen optie, omdat onduidelijk is in welke mate deze beperkt zou moeten worden om tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat te komen. In onze belangenafweging hebben we gewicht toegekend aan het feit dat de aspergeboerderij aan de Schoorstraat 63/63a een bestaand tuinbouwbedrijf is. Hoewel de gronden direct langs de Schoorstraat binnen een afstand van 50 meter van Recreatiepark Duinhoeve ten tijde van de belangenafweging feitelijk in gebruik waren als grasland, vinden we het onevenredig om het bestaande tuinbouwbedrijf in de mogelijkheden te beperken omwille van een uitbreiding van Recreatiepark Duinhoeve. Het bedrijf heeft aangegeven dat zij ten behoeve van de streekwinkel ook andere producten willen gaan verbouwen, specifiek kersen. Daarbij gaat het om een relatief beperkt stuk terrein ter grootte van circa 2.300 m² dat Recreatiepark Duinhoeve daardoor niet kan benutten voor 'voor gewasbeschermingsmiddelen gevoelige functies'. Hier kunnen

		bijvoorbeeld wel sanitaire voorzieningen, parkeerkoffers en/of groenvoorzieningen komen. In het collegebesluit van 25 januari 2022 met betrekking tot de agrarische spuitzones rondom Recreatiepark Duinhoeve is in de bijlage de bredere (maatschappelijke) context geschetst rondom het onderwerp. Daarin is onder meer benoemd dat er een verband wordt gezien tussen chemische gewasbeschermingsmiddelen en neurodegeneratieve ziekten zoals Parkinson en Alzheimer. Het klopt dat dit verband wordt gezien bij toepassers van de middelen. Er is ook sprake van gezondheidsrisico's voor omstanders en omwonenden, alleen is onduidelijk wat de risico's zijn en hoe groot dat risico is.
	Conclusie	De zienswijze is ongegrond. De algemene informatie en overwegingen die Recreatiepark Duinhoeve aandraagt vormen geen deugdelijke motivering om een afstand korter dan 50 meter, specifiek 25 en 33 meter, aan te houden tussen omliggende agrarische gronden en gevoelige functies op Recreatiepark Duinhoeve. Wij willen grip houden op de ontwikkelingen ter plaatse en de afweging maken in het kader van concrete aanvragen. De belangenafweging is zorgvuldig gemaakt.

Zienswijze 4 – Landgoed Bosch en Duin

4.1	<i>Zienswijze – vervoerswijze dagrecreanten niet controleerbaar</i>	Reclamant is van mening dat het niet te controleren valt of dagrecreanten met de fiets, te voet of met de auto komen.
	<i>Reactie gemeente</i>	Die inschatting delen wij. Daarom is ter onderbouwing van de verkeersgeneratie en parkeerbehoefte als gevolg van externe horecagasten uitgegaan van representatieve gemiddelden op basis van kencijfers van het CROW.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De verkeersgeneratie en parkeerbehoefte als gevolg van externe horecagasten is ruimtelijk aanvaardbaar.
4.2	<i>Zienswijze – doelgroep feesten en partijen niet controleerbaar</i>	Reclamant is van mening dat het niet te controleren valt of Recreatiepark Duinhoeve een feest organiseert voor een campinggast of een niet-campinggast.
	<i>Reactie gemeente</i>	Wij achten het van belang dat de horecavoorziening op Recreatiepark Duinhoeve hoofdzakelijk dient voor campinggasten. Daarnaast mag Recreatiepark Duinhoeve externe bezoekers ontvangen, zo lang er geen zelfstandige horecavoorziening ontstaat. Om dat te voorkomen is onder andere in artikel 3.5.2 bepaald dat er geen feesten en partijen worden georganiseerd ten behoeve van niet-campinggasten. Een “feest” ten behoeve van een campinggast kan onderdeel zijn van de recreatieve bestemming en leidt niet tot zelfstandige horeca. Een campinggast mag in theorie bezoekers ontvangen en deze mogen gebruik maken van de horeca. Om die reden hebben wij enkel feesten en partijen door externen uitgesloten. Recreatiepark Duinhoeve houdt een boekingsadministratie bij en op basis daarvan kan ten behoeve van handhaving worden achterhaald of er sprake is van strijd met het bestemmingsplan.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Van belang is dat er geen zelfstandige horeca ontstaat. Dit kan worden achterhaald op basis van de boekingsadministratie van Recreatiepark Duinhoeve.
4.3	<i>Zienswijze – openingstijden horeca voor niet-campinggasten</i>	Reclamant meent dat niet is onderbouwd waarom de openingstijden van de ondergeschikte horeca worden vastgesteld op 06:00 – 23:00 uur, terwijl in het vorige bestemmingsplan werd uitgegaan van zonsopgang tot zonsondergang.

	<i>Reactie gemeente</i>	Met het voorliggende bestemmingsplan wordt een verbreding van de horeca beoogd waarbij, naast campinggasten, ook externe bezoekers mogen worden ontvangen, zo lang als dit ondergeschikt blijft aan het gebruik ter uitvoering van de recreatieve bestemming. Dat is in overeenstemming met het horecabeleid voor het buitengebied. Er is aangesloten bij de nachttijden uit het Activiteitenbesluit milieubeheer (23:00 tot 06:00 uur), zoals in de gemeente Tilburg gebruikelijk is bij vormen van daghoreca. Binnen dit tijdsbereik vinden we een vorm van ondergeschikte horeca ruimtelijk aanvaardbaar en op deze manier zorgen we voor eenduidigheid van regels.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is aangesloten bij de nachttijden uit het Activiteitenbesluit milieubeheer. Binnen dit tijdsbereik vinden we een vorm van ondergeschikte horeca ruimtelijk aanvaardbaar en op deze manier zorgen we voor eenduidigheid van regels.
4.4	<i>Zienswijze – verruiming vloeroppervlak horeca</i>	Reclamant is het niet eens met de verruiming van het vloeroppervlak van de horeca naar 200 m ² en stelt dat deze verruiming niet is onderbouwd. Daarbij vindt reclamant dat Recreatiepark Duinhoeve op deze manier beloond wordt voor illegale uitbreiding van de horeca.
	<i>Reactie gemeente</i>	Uitgaande van een stoeldichtheid van 1 m ² per gast (vergelijkbaar met een cafetaria), kan Recreatiepark Duinhoeve hier plaats bieden aan maximaal 200 gasten. Gelet op de bezetting met gemiddeld 3,5 personen per standplaats in de representatieve bedrijfssituatie en 4,8 personen per standplaats in de worst case situatie in het hoogseizoen, waarmee gerekend is in het akoestisch onderzoeksrapport, is de noodzaak voor een oppervlakte van 200 m ² goed te verantwoorden. Daarnaast mag Recreatiepark er ook externe bezoekers ontvangen. In de toelichting is de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het plan, inclusief een horecavoorziening met een omvang van maximaal 200 m ² , uitvoerig onderbouwd. We vinden een horecavoorziening van een dergelijke omvang passend bij de ambities van het recreatiepark. Daarnaast sluit versterking van het horeca aanbod aan bij de regionale ambities om de recreatie sector in de regio te versterken door in te zetten op kwaliteit (meer toegevoegde waarde). In regionaal en provinciaal verband wordt gewerkt aan verbetering van de economische vitaliteit van de schil rond de Loonse en Drunense Duinen, om verschraling en verrommeling tegen te gaan en structureel te kunnen investeren in het landschap en beheer. De verruiming van de horeca en de kwaliteitsslag die het recreatiepark mede daarmee beoogt draagt bij aan deze bredere doelstellingen. Ten overvloede wordt opgemerkt dat illegale uitbreiding van het vloeroppervlak van de horecavoorziening ons niet bekend is. Het bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012 bevat ook geen maximummaat voor de omvang van de horecavoorziening.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Gelet op het maximum aantal standplaatsen vinden wij een horecavoorziening met een vloeroppervlak van maximaal 200 m ² goed te verantwoorden. In de toelichting is de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het plan uitvoerig onderbouwd.
4.5	<i>Zienswijze – onvoldoende parkeerplaatsen</i>	Reclamant betwist de stelling dat er in het bestemmingsplan gerekend zou zijn met een hoog aantal parkeerplaatsen voor de horecagasten. Daarbij merkt Landgoed Bosch en Duin op dat zij regelmatig benaderd worden door gasten van Recreatiepark Duinhoeve met de vraag of zij hun voertuigen (langdurig) mogen parkeren op één van de parkeerterreinen van Bosch en Duin. Dit gebeurt volgens reclamant op advies van Recreatiepark Duinhoeve.
	<i>Reactie gemeente</i>	Verwezen wordt naar de toelichting in paragraaf 3.6.5. De horeca lijkt qua aard op een snackbar of lunchroom waar men ook enkel iets kan drinken. Op basis van de gemeentelijke Nota Parkeernormen Tilburg 2017 bedraagt de parkeernorm van een zelfstandig café, bar of cafetaria in het buitengebied 5 parkeerplaatsen per 100 m ² . De parkeernorm van een

		zelfstandig restaurant bedraagt 12 parkeerplaatsen per 100 m². Hoewel de horecavoorziening op Recreatiepark Duinhoeve meer overeenkomsten heeft met de categorie café, bar of cafetaria, is voor de zekerheid de parkeernorm van een restaurant gebruikt. Daarin zit dus wat extra ruimte. Vervolgens hebben we overwogen dat deze parkeernorm van 12 parkeerplaatsen per 100 m² geldt voor een zelfstandige horecavoorziening. De horeca op Recreatiepark Duinhoeve is geen zelfstandige horecavoorziening. De horeca is primair gericht op campinggasten. Gebruik door niet-campinggasten is ongeschikt aan het gebruik door campinggasten. Het parkeren door campinggasten is al opgenomen in het kentekencijfer van de parkeerbehoefte van de recreatieverblijven. Deze parkeerplaatsen hoeven dus niet opnieuw meegerekend te worden. Gelet op het ongeschikte gebruik van de horeca ten behoeve van niet-campinggasten zijn wij van mening dat het redelijk is om hooguit de helft van de parkeernorm van een zelfstandig restaurant te hanteren. Daarbij wordt opgemerkt dat de regeling er in de praktijk met name op gericht is dat Recreatiepark Duinhoeve geen voorbijgangers hoeft te weigeren. Recreatiepark Duinhoeve mag immers geen reclame-uitingen doen om niet-campinggasten naar de horeca te trekken. Voorbijgangers komen, mede gezien de locatie langs een fietsroute, vlakbij de Natuurpoort en aan een weg die na Recreatiepark Duinhoeve gesloten is voor gemotoriseerd verkeer, met uitzondering van bestemmingsverkeer, vaak op de fiets of te voet. Om voornoemde redenen zijn wij van mening dat een parkeereis van 6 parkeerplaatsen per 100 m² ruimtelijk aanvaardbaar is, en zelfs aan de ruime kant is.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De parkeereis van 6 parkeerplaatsen per 100 m ² voor de horecavoorziening is ruimschoots voldoende.
4.6	<i>Zienswijze – vrees voor zelfstandige horeca</i>	Reclamant vreest ervoor dat de horeca uiteindelijk toch zelfstandig zal worden geëxploiteerd. Daarbij merkt reclamant op dat de ‘toevallige’ wandelaar of fietser na zonsondergang niet meer toevallig langskomt maar doelgericht.
	<i>Reactie gemeente</i>	Zelfstandige horeca is niet toegestaan. Dit is voldoende in de regels geborgd. Recreatiepark Duinhoeve mag de horecavoorziening tussen 06:00 en 23:00 uur openen, primair voor campinggasten en ongeschikt daaraan ook voor niet-campinggasten/externe bezoekers. Dat hoeven geen ‘toevallige’ voorbijgangers te zijn, maar de reële verwachting is dat het daar in de praktijk wel hoofdzakelijk op neer zal komen.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Zelfstandige horeca is niet toegestaan.

Zienswijze 5 – Oude Bosschebaan 3

5.1	<i>Zienswijze – aantasting woongenot</i>	Reclamant is van mening dat de uitbreiding van Recreatiepark Duinhoeve door de toename van het aantal standplaatsen tot maximaal 350, de toename van de bezetting per standplaats, de uitbreiding van de centrale voorzieningen en de verbreding van de horeca, een aantasting van zijn woongenot tot gevolg heeft.
	<i>Reactie gemeente</i>	De effecten van het bestemmingsplan op het woon- en leefklimaat van reclamant zijn in beeld gebracht in de toelichting van het bestemmingsplan. Er is ingegaan op alle relevante ruimtelijke aspecten en er is geconcludeerd dat er sprake blijft van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ter plaatse van de woning van reclamant.

	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. In de toelichting van het bestemmingsplan is onderbouwd dat er sprake blijft van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ter plaatse van de woning van reclamant.
5.2	<i>Zienswijze - parkeeroverlast</i>	Reclamant stelt dat er onvoldoende parkeerruimte is op het recreatiepark en dat er regelmatig langs de Oude Bosschebaan wordt geparkeerd. Door de uitbreiding wordt deze overlast groter.
	<i>Reactie gemeente</i>	Het bestemmingsplan voorziet in een recreatiepark met maximaal 350 standplaatsen. Verwezen wordt naar paragraaf 3.6.5 van de toelichting, waarin de parkeerbehoefte uitvoerig is onderbouwd, en artikel 17.3 van de regels, waarin de parkeerregeling is opgenomen. Op het eigen terrein is voldoende ruimte om de parkeerbehoefte van campinggasten, bezoekers, horecagasten en personeel op te vangen. Voor onze overwegingen ten aanzien van de parkeeroverlast die reclamant ervaart wordt verwezen naar de beantwoording van zienswijze 1.7.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De parkeerbehoefte van het recreatiepark met 350 standplaatsen wordt op eigen terrein opgevangen. Dit is geborgd in de regels van het plan.
5.3	<i>Zienswijze – toename verkeersbewegingen</i>	Reclamant stelt dat het plan leidt tot een forse toename van het aantal verkeersbewegingen. Het bestemmingsplan voorziet onvoldoende in mogelijkheden voor een goede ontsluiting. De Oude Bosschebaan is niet geschikt voor de huidige verkeersbewegingen en zeker niet voor een toename van verkeersbewegingen.
	<i>Reactie gemeente</i>	In de toelichting van het bestemmingsplan is ingegaan op de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het totale aantal verkeersbewegingen dat te verwachten is op basis van het nieuwe bestemmingsplan. We hebben geconcludeerd dat het totale aantal verkeersbewegingen dat het recreatiepark genereert bij de maximale planologische invulling van het nieuwe bestemmingsplan zonder problemen kan worden afgewikkeld op de Oude Bosschebaan. De veiligheid en bruikbaarheid van deze weg komen niet in het geding. Verwezen wordt tevens naar de beantwoording van zienswijze 1.7.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Het totale aantal verkeersbewegingen dat het recreatiepark genereert bij de maximale planologische invulling van het nieuwe bestemmingsplan kan zonder problemen worden afgewikkeld op de Oude Bosschebaan.
5.4	<i>Zienswijze – geluidsoverlast</i>	Reclamant vreest voor geluidsoverlast als gevolg van de toename in verkeersbewegingen op de Oude Bosschebaan. De woning van reclamant grenst aan de parkeerplaats van het recreatiepark die door het plan intensiever gebruikt zal worden.
	<i>Reactie gemeente</i>	Verwezen wordt naar de conclusies van paragraaf 4.5.3. Ter plaatse van de woning van reclamant is sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat en een goede ruimtelijke ordening. In het akoestisch onderzoek is gerekend met de totale verkeersgeneratie van het park. Het geluid afkomstig van deze verkeersbewegingen op de woning van reclamant is meegenomen in de berekeningen. Daarnaast is rekening gehouden met de ligging van de parkeerplaats nabij de woning van reclamant. Ter plaatse zijn geluidsbronnen gemodelleerd voor het sluiten van autoportieren op de parkeerplaats. Er is tevens een geluidscherm aanwezig tussen de parkeerplaats en het woonperceel van reclamant dat het geluid afkomstig van de parkeerplaats reduceert.

	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Uit onderzoek blijkt dat er sprake blijft van een akoestisch aanvaardbaar woon- en leefklimaat en een goede ruimtelijke ordening ter plaatse van de woning van reclamant.
5.5	<i>Zienswijze - privacy</i>	Reclamant vreest voor een inbreuk op zijn privacy door de uitbreiding van het recreatiepark aan de achterzijde van zijn perceel. Door de beoogde nieuwe natuur met speelfunctie wordt de inbreuk op de privacy volgens reclamant nog groter en reclamant voorziet dat het speelbos gebruikt zal worden als hangplek voor jongeren.
	<i>Reactie gemeente</i>	De bestemming Recreatie wordt uitgebreid ten noorden en noordoosten van het perceel van reclamant en komt tegen het perceel van reclamant aan te liggen. De gronden ter plaatse van deze uitbreiding zijn uitsluitend bestemd voor bijbehorende voorzieningen. Daarbij moet gedacht worden aan voorzieningen zoals parkeervoorzieningen, groenvoorzieningen of speelvoorzieningen. Er mogen op deze gronden dus geen standplaatsen met recreatieverblijven worden gerealiseerd. Ter plaatse van de bijbehorende voorzieningen verblijven campinggasten niet langdurig. Daarnaast is er sprake van een vijf meter brede beplantingsstrook tussen het recreatiepark en het perceel van reclamant. Er zijn groenblijvende soorten gebruikt waardoor de zichtlijn tussen het Recreatiepark en het perceel van reclamant vergaand wordt belemmerd. Gelet op het voorgaande zijn wij van mening dat het bestemmingsplan geen onaanvaardbare aantasting van privacy tot gevolg heeft. De natuur met speelfunctie wordt niet rechtstreeks mogelijk gemaakt op grond van dit bestemmingsplan. Hiervoor is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen. Er dient dus een afzonderlijke procedure te worden doorlopen om de natuur met speelfunctie te kunnen realiseren en tot die tijd behouden de gronden de bestemming Agrarisch met waarden.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Het plan heeft geen onaanvaardbare aantasting van privacy tot gevolg. Voor de natuur met speelfunctie wordt in dit plan enkel een wijzigingsbevoegdheid opgenomen.
5.6	<i>Zienswijze - lichthinder</i>	Reclamant vreest voor lichthinder als gevolg van een toename van licht door het voorliggende bestemmingsplan. Dat is slecht voor de gezondheid, milieu en natuur. Reclamant stelt voor dat met een voorwaardelijke verplichting wordt geregeld dat er geen of zo min mogelijk lichthinder wordt veroorzaakt.
	<i>Reactie gemeente</i>	In artikel 2.1 van het Activiteitenbesluit milieubeheer is een zorgplicht opgenomen die inhoudt dat een bedrijf alle negatieve gevolgen voor het milieu zoveel mogelijk moet voorkomen of beperken. Deze zorgplicht geldt ook voor lichthinder en bescherming van duisternis. Er is geen reden om te veronderstellen dat Recreatiepark Duinhoeve een onaanvaardbare hoeveelheid licht gaat uitstralen. Er is voldoende geborgd dat er geen onaanvaardbare lichthinder ontstaat.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Door de zorgplicht in het Activiteitenbesluit milieubeheer is voldoende geborgd dat er geen onaanvaardbare lichthinder ontstaat.
5.7	<i>Zienswijze - stikstof</i>	Reclamant stelt dat de stikstofuitstoot ter plaatse zal toenemen als gevolg van de toename van verkeersbewegingen. Dit heeft invloed op natuurgebied de Loonse en Drunense Duinen.
	<i>Reactie gemeente</i>	De totale verkeersgeneratie van Recreatiepark Duinhoeve, bij de maximale planologische invulling, is doorgerekend in AERIUS Calculator. Verwezen wordt naar de stikstofberekeningen in bijlage 8 van de toelichting. De conclusie is dat er geen sprake is van significant negatieve effecten op de Loonse en Drunense Duinen.

	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Op basis van AERIUS berekeningen is geconcludeerd dat er geen sprake is van significant negatieve effecten op de Loonse en Drunense Duinen.
5.8	<i>Zienswijze – spuitzone</i>	Reclamant is van mening dat de spuitzones van 50 meter moeten worden gerespecteerd door Recreatiepark Duinhoeve, omdat zij deze ontwikkeling wenst.
	<i>Reactie gemeente</i>	Verwezen wordt naar de beantwoording van zienswijze 1.23 en bijlage 16 bij de toelichting (grondeigenaar D).
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Op basis van de uitgebreide belangenafweging zijn wij van mening dat reclamant niet onevenredig in de belangen wordt geschaad door inperking van zijn mogelijkheden voor het spuiten van chemische gewasbeschermingsmiddelen op een deel van zijn gronden.
5.9	<i>Zienswijze – aantal standplaatsen</i>	Reclamant is van mening dat er in dit bestemmingsplan niet vanuit mag worden gegaan dat er in bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012 350 standplaatsen toegestaan zijn, omdat dit nog onder de rechter is.
	<i>Reactie gemeente</i>	Met het bestemmingsplan dat voorligt is van belang hoe dit vergeleken kan worden met het op dit moment geldende bestemmingsplan. Dit noemen we de planologische vergelijking. Figuur 10 van de toelichting van het bestemmingsplan laat een reële inrichting zien, passend binnen de maximale planologische mogelijkheden van het huidige bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012. Het maximum aantal van 80 staanplaatsen voor kampeermiddelen en de minimale omvang van 150 m² van een standplaats voor een stacaravan, zoals bepaald in de regels van bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012, zijn uiteraard uitgangspunt voor de inrichtingstekening. Daarnaast is rekening gehouden met de ligging en omvang van bestaande centrale voorzieningen en een minimale omvang een standplaats voor een kampeermiddel van 100 m². Er blijft ook voldoende ruimte over voor groen, paden en wegen e.d. Naar aanleiding van zienswijze 1.1 is wordt deze tekening vervangen door een grotere tekening op schaal, zoals opgenomen in bijlage 1 bij deze nota van zienswijzen. Van belang is te benadrukken dat voor de ruimtelijke beoordeling van het plan niet alleen is gekeken naar de uitbreiding van het terreinoppervlak, maar de totale planologische mogelijkheden zijn beschouwd en ruimtelijk aanvaardbaar zijn bevonden. De plantoelichting, en de onderbouwingen en onderzoeken gaan dus uit van het totale plan voor 350 standplaatsen, centrale en gemeenschappelijke voorzieningen.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Aangezien de totale planologische mogelijkheden van het nieuwe bestemmingsplan zijn beschouwd en ruimtelijk aanvaardbaar zijn bevonden, is het niet relevant of het vorige plan 350 standplaatsen toestond. Gelet op het voorgaande staat echter wel vast dat dit aantal plaatsen reeds inpasbaar was. De inrichtingstekening wordt toegevoegd aan de toelichting.
5.10	<i>Zienswijze – bedrijfsvoering melkveehouderij</i>	Reclamant wil de garantie dat de voortzetting van de ter plaatse gevestigde melkveehouderij niet in gevaar komt.
	<i>Reactie gemeente</i>	De voortzetting van de melkveehouderij van reclamant komt niet in gevaar door vaststelling van dit plan. Binnen de milieuzone – geurzone, gelegen rondom het bedrijf van reclamant, mogen geen geurgevoelige objecten worden opgericht. Op die manier worden de bedrijfsvoering en ontwikkelingsmogelijkheden van reclamant beschermd.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De voortzetting van de melkveehouderij van reclamant komt niet in gevaar door vaststelling van dit plan.
5.11	<i>Zienswijze – omvang ontwikkeling</i>	Reclamant is van mening dat de ontwikkeling van Recreatiepark Duinhoeve niet past op deze locatie. Het is te groot en is in strijd met een goede

		ruimtelijke ordening, mede gelet op de overlast die het recreatiepark al jaren veroorzaakt.
	<i>Reactie gemeente</i>	Wij vinden de ontwikkeling van Recreatiepark Duinhoeve wel passend op de locatie. Voor de Loonse en Drunense Duinen is een ruimtelijk en strategisch concept ontwikkeld waarbij bezoekers van het Natura-2000 gebied en omgeving worden geconcentreerd op enkele plekken rondom het natuurgebied. Zodoende vrijwaren we het grootste deel van het gebied van recreatiedruk. Dat zorgt ervoor dat er rust en ruimte blijft voor flora en fauna op andere plekken rondom het Natura-2000 gebied. Om ervoor te zorgen dat deze aanpak werkt vinden we het belangrijk dat er geïnvesteerd wordt in de kwaliteit van voorzieningen op de concentratiepunten, zoals de locatie Bosch en Duin, om recreanten aan te trekken en waar mogelijk langer vast te houden. De kwaliteitsverbetering van Recreatiepark Duinhoeve past in deze bredere strategie. De ontwikkeling van Recreatiepark Duinhoeve sluit daarnaast ook aan bij de regionale ambities om de recreatie/leisure sector te versterken door in te zetten op kwaliteit (meer toegevoegde waarde) en op de juiste wijze te faciliteren in de regio. In regionaal en provinciaal verband wordt gewerkt aan verbetering van de economische vitaliteit van de schil rond de Loonse en Drunense Duinen, om de druk op de natuur te verlichten (gebiedsaanpak provincie en de integrale gebiedsopgave Loonse en Drunense Duinen en schil), verschraling en verrommeling tegen te gaan en structureel te kunnen investeren in het landschap en beheer. De kwaliteitsslag die op Recreatiepark Duinhoeve wordt beoogd en die met het voorliggende bestemmingsplan mogelijk wordt gemaakt sluit ook daarbij aan. In de toelichting van het bestemmingsplan is onderbouwd dat er sprake zal zijn van een goede ruimtelijke ordening. Overlast dient zo veel mogelijk te worden beperkt. Zo treft Recreatiepark Duinhoeve bijvoorbeeld maatregelen om het aankomend en vertrekkend verkeer in goede banen te leiden. Er is geen aanleiding om te veronderstellen dat het voorliggende bestemmingsplan tot onaanvaardbare overlast zal leiden.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De ontwikkeling is qua aard en omvang passend op de locatie, mede gezien de strategie die we in regionaal verband hanteren voor de Loonse en Drunense Duinen en de ambities voor de recreatieve sector. Er is sprake van een goede ruimtelijke ordening. Er is geen aanleiding om te veronderstellen dat het voorliggende bestemmingsplan tot onaanvaardbare overlast zal leiden.

Zienswijze 6 – Schoorstraat 63 en 63A

6.1	<i>Zienswijze – toename aantal standplaatsen</i>	Reclamant is van mening dat er ten onrechte in de toelichting wordt gesteld dat er geen sprake is van een toename van het maximum aantal standplaatsen, omdat de Raad van State bij uitspraak van 19 december 2019 over het vorige bestemmingsplan heeft geoordeeld dat de gemeenteraad bij de beoordeling van de ruimtelijke aanvaardbaarheid niet zonder meer het uitgangspunt heeft kunnen hanteren dat planologisch niet meer of anders mogelijk wordt gemaakt dan het vorige plan reeds toestond. Daarbij achtte de Afdeling van belang dat het vorige plan weliswaar niet een getalsmatig maximum aantal voor recreatieve nachtverblijven kende, maar wel zodanige planvoorschriften dat niet op voorhand vaststaat dat een aantal van 350 standplaatsen was toegestaan.
-----	--	--

		Reclamant veronderstelt dat er is vastgehouden aan het standpunt dat er geen toename is van het aantal standplaatsen, omdat dit mogelijk gevolgen heeft voor de eisen die aan het plan moeten worden gesteld.
	<i>Reactie gemeente</i>	In de uitspraak waar reclamant naar verwijst heeft de Afdeling inderdaad gesteld dat niet op voorhand vaststond dat een aantal van 350 standplaatsen was toegestaan op grond van bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012. Het was in feite onvoldoende inzichtelijk gemaakt. De Afdeling heeft niet geoordeeld dat er geen 350 standplaatsen inpasbaar waren. Inmiddels is wel voldoende onderbouwd dat er 350 standplaatsen inpasbaar zijn op basis van Buitengebied De Zandleij 2012. Dat is in de toelichting uiteengezet en aanvullend verbeeld in bijlage 1 bij deze nota van zienswijzen. Van belang is te benadrukken dat voor de ruimtelijke beoordeling van het plan niet alleen is gekeken naar de uitbreiding van het terreinoppervlak, maar de totale planologische mogelijkheden zijn beschouwd en ruimtelijk aanvaardbaar zijn bevonden. De plantoelichting, en de onderbouwingen en onderzoeken gaan dus uit van het totale plan voor 350 standplaatsen, centrale en gemeenschappelijke voorzieningen. Wij hebben het plan in zijn geheel ruimtelijk aanvaardbaar bevonden. De vraag of er sprake is van een uitbreiding ten opzichte van het vorige planologische regime is daardoor van ondergeschikt belang.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Het is inmiddels voldoende inzichtelijk dat er 350 standplaatsen inpasbaar waren op grond van het bestemmingsplan Buitengebied De Zandleij 2012. Bovendien is in het voorliggende plan niet alleen de uitbreiding beschouwd, maar de totale planologische mogelijkheden van een recreatiepark met 350 standplaatsen. De vraag of er sprake is van een uitbreiding ten opzichte van het vorige planologische regime is daardoor van ondergeschikt belang.
6.2	<i>Zienswijze – geluid belangenafweging</i>	Reclamant is van mening dat het onrechtmatig is om te stellen dat de geconstateerde overschrijdingen van diverse richtwaarden aanvaardbaar zijn met als motivering dat het gaat om piekmomenten, een verkeersbesluit bezwaarlijk zou zijn en (andere) maatregelen op bezwaren stuiten van verkeerskundige, beheerstechnische en landschappelijke aard. Volgens reclamant worden de effecten hiermee afgewenteld op de omwonenden.
	<i>Reactie gemeente</i>	Wij hebben een belangenafweging gemaakt en onderbouwd dat de beperkte overschrijdingen t.o.v. de richtwaarden om diverse redenen aanvaardbaar worden geacht. Het treffen van de in het akoestisch onderzoek aangedragen maatregelen achten wij om diverse redenen bezwaarlijk. Voor de volledige onderbouwing wordt verwezen naar paragraaf 4.5.3 van de toelichting.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is een belangenafweging gemaakt ten aanzien van de maatregelen en onze conclusie is dat de beperkte overschrijdingen van de richtwaarden aanvaardbaar zijn.
6.3	<i>Zienswijze – geluid uitgangspunten bezettingsgraad</i>	Reclamant betwist de juistheid van de in het akoestisch onderzoeksrapport gehanteerde bezettingsgraad van 3,5 personen per standplaats in de representatieve bedrijfssituatie en 4,8 personen per standplaats in de maximale planologische situatie. Daarbij wijst reclamant erop dat er chalets, lodges en vakantiehuizen worden aangeboden voor 4, 5, 6, 8 en 10 personen. Verder is er volgens reclamant ten onrechte vanuit gegaan dat er nooit sprake is van een bezetting van 100%, omdat dat in het hoogseizoen en vakantieperiodes wel aannemelijk is, en wordt dit in paragraaf 3.6.6 van de toelichting ook tegengesproken.
	<i>Reactie gemeente</i>	Verwezen wordt naar de beantwoording van zienswijze 1.13. Voor de bezetting van 4,8 personen per standplaats is gerekend met een worst case invulling van het recreatiepark met 270 10-persoons semipermanente recreatieverblijven en 80 mobiele recreatieverblijven met plaats voor vier

		personen. Voor de bezetting van 3,5 personen per standplaats is gerekend met een grotere verscheidenheid in de capaciteit van recreatieverblijven. Dit is een realistische invulling die als basis is gebruikt voor de representatieve bedrijfssituatie in het akoestisch onderzoek. Bij het bepalen van het gemiddeld aantal gasten per standplaats is gebruik gemaakt van cijfers van het CBS voor het hoogseizoen (juli en augustus). Verwezen wordt naar de beantwoording van zienswijze 1.14. In paragraaf 3.6.6 van de toelichting staat dat er tijdens de verkeerstelling een periode lag met volledige bezetting van het recreatiepark. Daarmee is bedoeld dat alle standplaatsen geboekt waren. Het komt nooit voor dat alle bedden in ieder recreatieverblijf bezet zijn. Een gezelschap van drie personen kan bijvoorbeeld een recreatieverblijf boeken dat geschikt is voor zes personen. Dit is verdisconteerd in de bezettingsgraad, en daardoor komt deze nooit op 100% uit. Cijfers van het CBS laten dit ook zien.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De bezettingsgraden zijn op de juiste gegevens gebaseerd en het akoestisch onderzoek daardoor ook. Een bezetting van alle 350 standplaatsen komt voor, maar de capaciteit van deze standplaatsen wordt nooit 100% benut. Om die reden komt de bezettingsgraad nooit op 100% uit.
6.4	<i>Zienswijze - verkeer</i>	Reclamant is van mening dat er een verkeersonderzoek had moeten plaatsvinden, omdat de Afdeling in de vorige procedure gebreken heeft geconstateerd op dit punt.
	<i>Reactie gemeente</i>	De onderbouwing ten aanzien van verkeer en parkeren is primair gestoeld op de berekening op basis van kencijfers van het CROW. De theoretische verkeersgeneratie bedraagt gemiddeld 782 verkeersbewegingen per etmaal bij volledige bezetting van 270 semipermanente recreatieverblijven en 80 mobiele recreatieverblijven (worst case). Dit aantal verkeersbewegingen kan zonder problemen worden afgewikkeld op de Oude Bosschebaan. Verwezen wordt naar de beantwoording van zienswijze 1.7. Aanvullend is in 2019 door een deskundige en onafhankelijke partij een verkeerstelling verricht. Zij hebben tijdens meerdere momenten van aankomst en vertrek observaties uitgevoerd. Er zijn drukke momenten geconstateerd, maar er zijn geen onveilige situaties of onacceptabele verkeerssituaties waargenomen. Er is geen reden om te veronderstellen dat er een onacceptabele verkeerssituatie zal ontstaan.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. De beoordeling van de gevolgen van het voorliggende bestemmingsplan op de verkeerssituatie op de Oude Bosschebaan is gebaseerd op basis van kencijfers van het CROW.
6.5	<i>Zienswijze – inrit</i>	Reclamant vreest voor intensiever gebruik van de calamiteitenpoort aan de Schoorstraat, met geluidsoverlast en verkeersdruk tot gevolg. Deze poort ligt tegenover de inrit van het bedrijf van reclamant. De regeling in artikel 3.5.1 van het bestemmingsplan staat incidenteel gebruik van de calamiteitenpoort ten behoeve van onderhoud en beheer toe. Daar is reclamant het niet mee eens. Daarbij merkt reclamant op dat er op de plattegrond van de beoogde situatie van Recreatiepark Duinhoeve verharding is ingetekend ter plaatse van de calamiteitenpoort. Volgens reclamant kan dit erop wijzen dat de poort in de toekomst intensiever gebruikt gaat worden.
	<i>Reactie gemeente</i>	De inrit betreft een standaard inrit zoals deze vele op de Schoorstraat aanwezig zijn. De inrit is als zodanig vormgegeven en er is voldoende zicht op (fiets)verkeer op de Schoorstraat. De Schoorstraat is een erftoegangsweg type 1 waarbij inritten mogelijk zijn. Beperkt gebruik van deze inrit is verkeerskundig daarom ook aanvaardbaar en heeft geen negatieve gevolgen voor de verkeersveiligheid en doorstroming op de Schoorstraat. Indien de calamiteitenpoort in de toekomst gebruikt zou worden anders dan bij calamiteiten en incidenteel voor onderhoud en beheer, dan is dat in strijd

		met het bestemmingsplan en kan op grond daarvan worden gehandhaafd. Dat er verharding is ingetekend op de plattegrond impliceert niet dat de poort intensiever gebruikt gaat worden. Dit is een gevolg van de uitbreiding van het recreatiepark.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Gebruik van de calamiteitenpoort bij calamiteiten en ten behoeve van incidenteel onderhoud en beheer heeft geen negatieve gevolgen voor de doorstroming op de Schoorstraat. Bij gebruik in strijd met het bestemmingsplan kan gehandhaafd worden.
6.6	<i>Zienswijze - spuitzones</i>	Reclamant is van mening dat vanuit het oogpunt van rechtszekerheid de mogelijkheden voor het gebruik van chemische gewasbeschermingsmiddelen niet mogen worden beperkt op de wijze zoals opgenomen in artikel 9.2 van de regels van het bestemmingsplan.
	<i>Reactie gemeente</i>	Verwezen wordt naar de beantwoording van zienswijze 2.5. Op basis van een uitgebreide belangenafweging hebben we geconcludeerd dat reclamant op de voorgenen wijze, en gelet op de specifieke omstandigheden, niet onevenredig in de belangen wordt geschaad.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Het beperken van planologische mogelijkheden op de in artikel 9.2 opgenomen wijze is niet in strijd met de rechtszekerheid.
6.7	<i>Zienswijze - vormvrije m.e.r.-beoordeling</i>	Gelet op de omvang en de impact van het plan qua wijzigingen en de ligging bij het Natura-2000 gebied trekt reclamant de juistheid van de vormvrije m.e.r.-beoordeling in twijfel, specifiek de conclusie dat het project niet leidt tot milieueffecten van een dusdanige omvang dat sprake kan zijn van 'belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu'.
	<i>Reactie gemeente</i>	Reclamant spreekt in zijn algemeenheid twijfels uit over de conclusies van de vormvrije m.e.r.-beoordeling. Daarom kan ook enkel in algemene zin op deze zienswijze worden gereageerd. Uit de diverse onderzoeken die ten grondslag liggen aan de vormvrije m.e.r.-beoordeling is naar voren gekomen dat er sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat en een goede ruimtelijke ordening. Het plan is in overeenstemming met alle wet- en regelgeving, waaronder de Wet natuurbescherming. Wij delen de twijfels van reclamant niet.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is geen reden voor twijfel aan de juistheid van de vormvrije m.e.r.-beoordeling.
6.8	<i>Zienswijze – toekomstige bedrijfsvoering</i>	Reclamant exploiteert een aspergeboerderij en een paardenhouderij en vreest door dit bestemmingsplan op slot te worden gezet, waardoor een rendabele bedrijfsvoering in de toekomst praktisch onmogelijk wordt gemaakt.
	<i>Reactie gemeente</i>	Voor deze vrees is geen aanleiding. Er is voldoende rekening gehouden met de bedrijfsvoering en ontwikkelingsmogelijkheden van reclamant. Reclamant kan de aspergeboerderij en de paardenhouderij blijven exploiteren.
	<i>Conclusie</i>	De zienswijze is ongegrond. Er is voldoende rekening gehouden met de bedrijfsvoering en ontwikkelingsmogelijkheden van reclamant.

Bijlagen:

1. Tekening planologische inpassing 350 standplaatsen Buitengebied De Zandleij 2012
2. Aankomst- en vertrekprotocol Recreatiepark Duinhoeve
3. Straatbeeldfoto's beplantingsstrook
4. Aanpassing geurzone Schoorstraat 63-63a
5. Aanpassing geurzone Oude Bosschebaan 3